

လော့ဒ်ကဲယာ - အပိုင်း နှစ်

ပရိုတက်စတင့် ချိန်

Jeff Pippenger

2023-08-27

ဗျာဒိတ်ကျမ်း၌ တံဆိပ်ဖျက်ဖော်ပြချက်ရှိသော သတင်းစကားကို နားလည်သဘောပေါက်ရန်အတွက်၊ ပရိုတက်စတင့် ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေး၏ မူလရင်းမြစ်များ၊ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာပုံနှင့် အရေးပါမှုတို့ကို အသိအမှတ်ပြုခြင်းသည်ခင်းမှာ အလွန်အရေးကြီးလှပေသည်။ ထိုပြုပြင်ပြောင်းလဲရေး၏ သမိုင်းအတွင်းရှိ အဓိကလိုင်းသုံးလိုင်းသည် သမုမာကျမ်းစာနှင့် သမုမာကျမ်းစာကို လေ့လာရာ၌ အသုံးပြုရမည့် မှန်ကန်သော နည်းလမ်းကိုသာမက၊ ထိုသမိုင်းတစ်လျှောက်၌ ရှေးချယ်ခန့်ထားခံရသော သတင်းပို့သူများသည်လည်း ထိုသမိုင်း၏ လမ်းမှတ်များဖော်ပြခြင်းကို ဖော်ပြထားသည်။ အစဉ်အမပြု ဖြစ်နေကျအတိုင်း၊ စာတန်သည် အတုအယောင်များစွာဖြင့် King James Bible ကို ဖုံးကွယ်ရန် ကြိုးပမ်းခဲ့သည်။ ထိုပြင် သမုမာကျမ်းစာကို နားလည်ရန်အတွက် မှန်ကန်သော နည်းလမ်းကိုလည်း အတုအယောင်များစွာဖြင့် ဖုံးကွယ်ရန် ကြိုးပမ်းခဲ့ပြီး၊ ထိုသမိုင်းလမ်းကကြောင်းတစ်လျှောက်၌ ထူထောင်ခံရသော မှန်ကန်သည့် သတင်းပို့သူများ (လမ်းမှတ်များ) ကိုလည်း ဖုံးကွယ်ရန် ကြိုးပမ်းခဲ့သည်။

“သို့သော် စာတန်သည် အလဟဿ မနေခဲ့ပါ။ ယခု သူသည် ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေး လှုပ်ရှားမှု အခင်းတိုင်း၌ ကြိုးပမ်းခဲ့သကဲ့သို့ပင်၊ မှန်ကန်သော အမှတ်၏ အစား အတုအယောင်တစ်ရပ်ကို လူတို့အပေါ် တင်ဆောင်ပေးကာ၊ ထိုလူများကို လှည့်ဖြား၍ ဖျက်ဆီးရန် ကြိုးပမ်းခဲ့သည်။ ခရစ်ယာန်အသင်းတော်၏ ပထမရာစု၌ ခရစ်အတုများ ရှိခဲ့သကဲ့သို့၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်ရာစု၌လည်း ပရောဖက်အတုများ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ကြသည်။” The Great Controversy, 186.

၁၈၄၀ ခုနှစ်မှ ၁၈၄၄ ခုနှစ်အထိရှိသော မီလာရိုက် သမိုင်းတွင်၊ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုဖွဲ့စည်းမှု မကြာမီတက်လာသည့် သားရဲ၏ ချိန်ချောင်းအနက် တစ်ချောင်းဖြစ်သည့် ပရိုတက်စတန်ဝါဒ၏ အာဏာအမှုကို မီလာရိုက် အက်ဒဗင်ဝါဒက ဆက်ခံလာခဲ့သည်။ တစ်ချိန်တည်း၌လည်း ယခင်က မိမိတို့ကိုယ်ကို ပရိုတက်စတန်ဟု ဝန်ခံခဲ့ကြသော အသင်းတော်များသည် ဖောက်ပြန်သော ပရိုတက်စတန်ဝါဒအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားခဲ့ကြပြီ။ သို့မဟုတ် မီလာရိုက်တို့က ခေါ်ဝေါ်သည့်အတိုင်း “ရောမ၏ သမီးများ” ဖြစ်လာခဲ့ကြသည်။ ၁၈၄၃ ခုနှစ်တွင် ပရိုတက်စတန်တို့သည် ပထမကောင်းကင်တမန်၏ သတင်းစကားကို ငြင်းပယ်သောအခါ၊ သူတို့သည် လကျသွားကပြု၍ မီလာရိုက်တို့က ပရိုတက်စတန်ဝါဒ၏ အာဏာအမှုကို ဆက်လက်ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြသည်။ မီလာရိုက် သမိုင်းသည် ဘုရားသခင်၏ “တရားကနုတာရထဲရှိ အသင်းတော်” ကို ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်အပေါ် ပြည့်စုံသော နားလည်မှုသို့ တင်ဆောင်ပေးသော အမှတ်၏ အထွတ်အထိပ်ဖြစ်ခဲ့သည်။

စစ်ဆေးအကဲဖြတ်သော တရားစီရင်ခွင့်၏ အဖွင့်သည် ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တရား၏ စမ်းသပ်မှုကို၊ အထူးသဖြင့် ဥပုသ်န့ကို ယူဆောင်လာခဲ့သည်။ တတိယကောင်းကင်တမန်၏ သတင်းစကားကို ကြည့်ရှုရန်မှာ အမှောင်ခေတ်ကာလအတွင်း ပုပ်ရဟန်းမင်း၏ ရိုးရာဓလေ့များနှင့် ထုံးတမ်းများအောက်၌ မပြည့်စုံထားခြင်းခံခဲ့ရသော ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တရားကို ထိန်းသိမ်းသော အသင်းတော်တစ်ရပ်ကို လိုအပ်ခဲ့သည်။ ခရစ်တော်သည် ပရိုတက်စတန်များကို 1840 မှ 1844 အထိ သမိုင်းကာလသို့ ခေါ်ဆောင်၍၊ ဝီလျမ် မီလာအားဖြင့် ပုံဆောင်ဖော်ပြခြင်းခံရသော ဧလိယ၏ စမ်းသပ်မှုကို သူတို့ရဲ့ တင်ပြခြင်းမူခဲ့သည်။ ပရိုတက်စတန်များသည် မီလာ၏ သတင်းစကားကို ငြင်းပယ်သောအခါ၊ သူတို့သည် ရောမသို့ ပြန်လည်သွားကြ၏။ မီလာအားဖြင့် ကြည့်ရှုခဲ့သော

ပထမကောင်းကင်တမန်၏ သတင်းစကား၏ စမ်းသပ်မှုကို ကာမလေတောင်ပေါ်၌ရှိသော
ဧလိယအားဖွင့် ပုံဆောင်ဖော်ပြထားခဲ့သည်။

ဧလိယသည် လူအပေါင်းတို့ထံသို့ ရောက်လာ၍၊ “သင်တို့သည် အယူနှစ်မျိုးအကျိုး၌
အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ယိမ်းယိုင်နေကေမည်နည်း။ ထာဝရဘုရားသည်
ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူလျှင် ကိုယ်တော်ကို လိုက်ကကြော့။ သို့မဟုတ် ဗာလ်သည် ဘုရားဖြစ်လျှင်
သူ့ကို လိုက်ကကြော့” ဟု ဆို၏။ လူတို့မူကား သူ့အား စကားတစ်ခွန်းမျှ မပန်ကြ။ ၂၁ ရာဇဝင်ချုပ်
၁၈:၂၁။

၁၈၄၀ ပြည့်နှစ်တွင် မီလာနှင့် ပထမကောင်းကင်တမန်အားဖွင့် ကိုယ်စားပြုထားသော ဧလိယ၏
သတင်းစကားကို ရင်ဆိုင်ကရိသဒေအခါ ပရိုတက်စတင့်များသည် ဗာလကို ရွေးချယ်ခဲ့ကြသည်။

ပရိုတက်စတင့် ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးသည် သီအာတီရာ အသင်းတော်၏ သမိုင်းကာလ၌ ပေးမည်ဟု
ကတိပြုထားသော “မနက်ကပြီ” နှင့်အတူ အစပျက်သော သမ္မာကျမ်းစာ အမှန်တရားများ၏
တံဆိပ်ဖွင့်ထုတ်ခင်းတစ်ရပ် ဖြစ်သည်။ သမ္မာကျမ်းစာကို တိုက်ရိုက်ထိုးစစ်ဆင်မှုသည် ထိုမတိုင်မီ
ရာစုနှစ်များစွာကတည်းက စတင်ခဲ့ပြီး အထူးသဖြင့် ဝင်္ဂလီဒင်စီယန်များ၏ သမိုင်းနှင့်ပတ်သက်၍ The
Great Controversy တွင် ထင်ရှားစွာ ဖော်ပြထားသည်။ ၁၉၃၀ ခုနှစ်တွင် Benjamin Wilkerson သည်
Our Authorized Bible Vindicated ဟူသော စာအုပ်ကို ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ထိုစာအုပ်တွင် King James
Bible ကို ဘာသာပြန်ဆိုရာ၌ နောက်ဆုံးတွင် အသုံးပြုခဲ့သော သန်ရှင်းသော မူရင်းကျမ်းစာသားများကို
ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်သော စစ်ပွဲနှင့် ကက်သလစ်များ၊ အယူလွဲသားသော ပရိုတက်စတင့်ဝါဒနှင့်
လအိုဒီကယော အက်ဒဗင့်တစ်များက မျှင့်တင်ခဲ့ကပြီ။ ယနေ့တိုင်လည်း မျှင့်တင်ဆဲဖြစ်သော စာတန်၏
အတုအယောင်ကျမ်းစာသားမျိုးစုံကို မှတ်တမ်းတင်ဖော်ပြထားသည်။ ထိုစစ်ပွဲသည်
ဝင်္ဂလီဒင်စီယန်များ၏ သမိုင်းမတိုင်မီ ကာလများစွာကတည်းက စတင်ခဲ့သော်လည်း၊ ၎င်းတို့သည်
နောက်ဆုံးတွင် ၁၆၁၁ ခုနှစ် King James Bible အဖြစ် ဘာသာပြန်ဆိုခံခဲ့ရသော မှန်ကန်သော
လက်ရေးမူများ၏ အရေးပါမှုကို သက်သေခံရန် မိမိတို့အသက်ကို ပေးဆပ်ခဲ့သူများ၏ လမ်းမှတ်တိုင်နှင့်
သင့်ကတေ ဖြစ်ကြသည်။

၁၆၁၁ ခုနှစ်တွင် King James Bible ကို ပြုလုပ်ထုတ်ဝေရာ၌ အလွန်တိကျသတ်မှတ်ထားသော
ဘာသာပြန်လုပ်ငန်းစဉ်တစ်ရပ်ကို ဖြတ်သန်းခဲ့သည်။ သမ္မာကျမ်းစာကို ဘာသာပြန်၍
ထုတ်ဝေခြင်းလုပ်ငန်းစဉ်သည် ထုတ်လုပ်မှုအဆင့် ခုနစ်ဆင့်အားဖြင့် ပြီးမြောက်စေခဲ့သည်။
ထိုလုပ်ငန်းကို ပြီးမြောက်စေရန် ခုနစ်နှစ်ကပြုမိမိပြု သမ္မာကျမ်းစာဆိုင်ရာ ခုနစ်နှစ်သည် ရက်ပေါင်း
နှစ်ထောင်ငါးရာနှစ်ဆယ် ဖြစ်သည်။ ထိုအရအေတွက်သည် သချောပင် ဒီယလေ အခန်းကဏ္ဍ၏
ပြည့်စုံခြင်းအရ ယရေက များစွာသောသူတို့နှင့် ပဋိညာဉ်ကို အတည်ပြု၍ ပရောဖက်ပြုကြိုက်ဆိုင်ရာ
ရက်အရအေတွက်နှင့် တူညီသောအရအေတွက်ဖြစ်သည်။ ထိုသန်ရှင်းသော သီတင်းပတ်၏
အလယ်ဗဟိုတွင် ခရစ်တော်သည် ကားတိုင်ပေါ်၌ သတ်ဖြတ်ခံခဲ့ရပြီး ထိုပင် ကားတိုင်ပေါ်၌
သတ်ဖြတ်ခံရသော ခရစ်တော်သည် သမ္မာကျမ်းစာ၏ အလယ်ဗဟိုဖြစ်သည်မှာ သချောသည်။
ဘုရားသခင်၏ သန်ရှင်းစင်ကပြီသော နှုတ်ကပတ်တော်ကို ထုတ်လုပ်ရန် ထိုခုနစ်ဆင့်မှာ
အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

- ပထမအဆင့် — တစ်ဦးချင်းဘာသာပြန်ခြင်း — ဘာသာပြန်သူ ခန့်မှန်းခြေ ၅၀ ဦးကို ကော်မတီ
ခေါ်ကာအဖွဲ့ ခွဲဝေထားပြီး ကော်မတီတစ်ခုစီသည် သမ္မာကျမ်းစာ၏ အပိုင်းအမျိုးမျိုးအတွက်
တာဝန်ယူခဲ့သည်။ ဤပုဂ္ဂိုလ်များသည် မူရင်းဘာသာစကားများဖြစ်သော ဟဗြဲ၊ အာရမီ၊ နှင့်
ဂရိဘာသာတို့မှ အင်္ဂလိပ်ဘာသာသို့ ဘာသာပြန်ဆိုခြင်းကို ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည်။

- ဒုတိယ။ ကတ်မတီပန်နီလည်သုံးသပ်မှု။ ကတ်မတီတစ်ရပ်စီသည် အပိုင်းတစ်ပိုင်း၏ ဘာသာပန်နီလုပ်ငန်းကို ပြီးစီးစေပြီးနောက်၊ ထိုအလုပ်ကို ကတ်မတီဝင်များကိုယ်တိုင် ပန်နီလည်သုံးသပ်ခဲ့ကြသည်။ ဤသို့ပြုလုပ်ခြင်းအားဖွင့်စုပေါင်းပါဝင်အကဲဖြင့်နှိုင်းယှဉ်မှုနှင့် အမှားများကို ပြင်ဆင်နိုင်မှု ရရှိစေခဲ့သည်။
- တတိယအဆင့် — အထွေထွေကော်မတီ၏ ပန်နီလည်သုံးသပ်မှု — ထိုနောက် သီးခြားကော်မတီတစ်ခုချင်းစီက ပြုလုပ်ထားသော ဘာသာပန်နီများကို “အထွေထွေကော်မတီ” ဟု ခေါ်ဝေါ်သော ပိုမိုကန့်သတ်မှုများသည် ပညာရှင်အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ထံ တင်သွင်းခဲ့ကြသည်။ ဤကော်မတီတွင် ဘာသာပန်နီကော်မတီ ခြောက်ခုအနက် တစ်ခုချင်းစီမှ ကိုယ်စားလှယ်များ ပါဝင်ကြသည်။ သူတို့သည် လုပ်ငန်းတစ်ရပ်လုံးကို ပန်နီလည်သုံးသပ်၍ ကော်မတီအသီးသီး၏ ဘာသာပန်နီချက်များကို နှိုင်းယှဉ်ကာ ညှိနှိုင်းတစ်သဘောတည်း ဖြစ်စေခဲ့ကြသည်။
- စတုတ္ထ—နောက်ထပ် ပန်နီလည်သုံးသပ်ခြင်းနှင့် ပြင်ဆင်တည်းဖြတ်ခြင်း။ အထွေထွေကော်မတီက ပြင်ဆင်တည်းဖြတ်ထားသော မှုကို ထပ်မံပန်နီလည်သုံးသပ်၍ ပိုမိုကောင်းမွန်အောင် ပြုပြင်တည်းဖြတ်နိုင်ရန်အတွက် သီးသန့်ကော်မတီအသီးသီးထံ ပန်နီလည်ပို့ခဲ့သည်။ ဤကဲ့သို့ အကဲဖြတ်မှု ပန်နီလည်ဆောင်ရွက်သော လုပ်ငန်းစဉ်ကြောင့် ဘာသာပန်နီချက်သည် ညီညွတ်တစ်သမတ်တည်းရှိပြီး တိကျမှန်ကန်ကြောင်း သဘောပေးရန် အထောက်အကူပြုခဲ့သည်။
- ပဉ္စမဆင့် နောက်ဆုံးပန်နီလည်သုံးသပ်ခြင်းနှင့် အတည်ပြုခြင်း — ကော်မတီတစ်ခုချင်းစီက မိမိတို့၏ ပြင်ဆင်ချက်များကို အပိုင်းသတ်ဆောင်ရွက်ပြီးနောက်၊ နောက်ဆုံးမှုကမ်းကို နောက်ဆုံးပန်နီလည်သုံးသပ်၍ အတည်ပြုရန် အထွေထွေကော်မတီထံ တင်သွင်းခဲ့သည်။
- ဆဋ္ဌမ—တစ်ဝင်အတည်ပြုခြင်းနှင့် ထုတ်ဝေခြင်း။ ထိုနောက် အတည်ပြုပြီးသော ဘာသာပန်နီများကို ဘုရင် James I ထံ တင်ဝင်အတည်ပြုချက်ရယူရန် တင်ပြခဲ့သည်။
- ခုနစ်မမြောက်အချက်မှာ၊ သူသည် မိမိ၏ မင်းဆိုင်ရာ အတည်ပြုချက်ကို ပေးအပ်ပြီးနောက်၊ ထိုဘာသာပန်နီများကို 1611 ခုနှစ်တွင် သမုမာကျမ်းစာ၏ King James Version (Authorized Version) အဖြစ် ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်များသည် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော စကားတော်များဖြစ်၏။ မမြေ့မီဖိုင်စမ်းသပ်၍ ခုနစ်မမြေ့တိုင်တိုင် သန့်စင်ပြီးသော ငွေကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ထိုစကားတော်များကို စောင့်ရှောက်တော်မူလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်သည် ဤလူမျိုးဆက်မှ သူတို့ကို အစဉ်အမြဲ ကွယ်ထိန်းသိမ်းတော်မူလိမ့်မည်။ ဆာလံကျမ်း ၁၂:၆၊ ၇။

ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို ဆန့်ကျင်၍လည်းကောင်း၊ ထိုဖွင့်လှစ်လျက်ရှိသော သမိုင်းကောင်း၏ အမျိုးမျိုးသော သံတမန်တို့နှင့် ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို မှန်ကန်စွာ ပိုင်းခြားဖော်ထုတ်ရာတွင် အသုံးပြုမည့် မှန်ကန်သော နည်းလမ်းကို ကိုယ်စားပြုသော နယ်မှတ်တိုင်များကို ဆန့်ကျင်၍လည်းကောင်း စာတန်၏ စစ်မက်အတွင်းတွင် ၁၆၁၁ ခုနှစ် King James Bible သည် ဆာလံကျမ်း ၁၂ တွင် အထူးသဖြင့် သတ်မှတ်ဖော်ပြထားသော နယ်မှတ်တိုင်တစ်ခု ဖြစ်သည်။ ပျက်စီးယိုယွင်းသွားသော ကက်သလစ် လက်ရေးမူများမှတစ်ဆင့် ထုတ်လုပ်ထားသော အမျိုးမျိုးသော အတုအယောင် သမုမာကျမ်းစာများထဲမှ မည်သည့်ကျမ်းစာမျှ ဆာလံကျမ်း ၁၂ ၏ သတ်မှတ်ချက်များနှင့် မကိုက်ညီပါ။ အဆင့် ခုနစ်ဆင့်ကို ဖြတ်သန်းခဲ့သော စင်ကြယ်စေခြင်း လုပ်ငန်းစဉ်နှင့် နှစ်ထောင်ငါးရာနှစ်ဆယ် ရက်ကာလတို့သည် King James Bible သည် ဘုရားသခင်၏ “စင်ကြယ်သော နှုတ်ကပတ်တော်များ” ဖြစ်ကြောင်းကို ဖော်ထုတ်သတ်မှတ်ပေးသည်။ ဘုရားသခင်သည် King James Bible ကို မိမိ၏ စင်ကြယ်သော နှုတ်ကပတ်တော်အဖြစ် အစဉ်အမြဲ စောင့်ထိန်းမည်ဟု ကတိပြုထားတော်မူပြီး ထိုကြောင့် ပရိုတက်စတင့် ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးသမားများ၊ William Miller အပါအဝင်၊ အသုံးပြုခြင်းသော “historicism” ဟူသည့် နည်းလမ်းကိုလည်း ထိန်းသိမ်းတည်မဲဖြုတ်မည်ဟု

ကတိပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးပင်။

တစ်ဆယ်လေးရာစုတွင် The Great Controversy စာအုပ်၌ “ပုဂ္ဂိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်လေး၏ မနက်ခင်းကပြန်” ဟု သတ်မှတ်ဖော်ပြထားသော John Wycliffe ကို ဘုရားသခင်က သာမန်လူတစ်ဦးပင် နားလည်နိုင်မည့် ဘာသာစကားတစ်ခုသို့ သမုမာကျမ်းစာကို ဘာသာပြန်ရန် အသုံးပြုခြင်းမူခဲ့သည်။ သူသည် ပရိုတက်စတင့် ပုဂ္ဂိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်လေး၏ အစပျက်မှုကို အမှတ်အသားပြုသည့် လမ်းညွှန်မှတ်တိုင်ကို သတ်မှတ်ပေးသော သတင်းစကားဆောင်ဖွဲ့သည်။

ဝစ်ကလစ်ဖ်က အစပျက်လှစ်ခဲ့သော အလွန်ကျိုးကြီးသည့် လှုပ်ရှားမှုသည် အသိစိတ်နှင့် ဉာဏ်ပညာကို လွတ်မြောက်စေကာ၊ ရောမ၏ အောင်ပွဲခံရထားတွင် ကာလကပြုရည်စွာ ချည်နှောင်ခံထားရသော လူမျိုးများကို လွတ်မြောက်စေရန် ဖြစ်လာမည့်အရာဖြစ်ပြီး ၎င်း၏ အရင်းအမြစ်သည် သမုမာကျမ်းစာ၌ ရှိ၏။ ထိုနောက်ပိုင်း ဆယ့်လေးရာစုမှ စ၍ ခေတ်အဆက်ဆက် စီးဆင်းလာခဲ့သော အသက်ရကျော်သော ကောင်းချီးမင်္ဂလာရစေ၏ မူလရင်းမြစ် ရှိလေ၏။ ဝစ်ကလစ်ဖ်သည် သန့်ရှင်းသောကျမ်းစာများကို ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်ကို မှတ်သွင်းထားသော ဖော်ပြချက်အဖွဲ့၊ ယုံကြည်ခြင်းနှင့် ကျင့်သုံးခြင်းတို့အတွက် လုံလောက်ပညာစုံသော စည်းမျဉ်းအဖွဲ့ အပြည့်အဝယုံကြည်ခြင်းဖြင့် လက်ခံခဲ့သည်။ သူသည် ရောမအသင်းတော်ကို ဘုရားသခင်က ခန့်အပ်ထားသော၊ မှားယွင်းမှုမရှိနိုင်သော အာဏာအဖွဲ့ မှတ်ယူရန်နှင့် ထောင်နှစ်ပေါင်းတစ်လျှောက် အတည်ပြုထားပြီးဖြစ်သော သွန်သင်ချက်များနှင့် ထုံးတမ်းစဉ်လာများကို မေးခွန်းမထုတ်ဘဲ ကြည့်ညှိလေးစားစွာ လက်ခံရန် ပညာသင်ကြားခံခဲ့ရသော်လည်း၊ သူသည် ထိုအရာအားလုံးမှ လှည့်ထွက်၍ ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းသော နှုတ်ကပတ်တော်ကို နားထောင်ခဲ့သည်။ ဤအရာကိုပင် လူတို့ အသိအမှတ်ပြုရမည့် အာဏာအဖွဲ့ သူက အလေးအနက် တိုက်တွန်းခဲ့သည်။ ပုပ်ရဟန်းမင်းမှတစ်ဆင့် အသင်းတော်က ပြောဆိုရမည့်အစား၊ မိမိ၏ နှုတ်ကပတ်တော်မှတစ်ဆင့် ပြောဆိုတော်မူသော ဘုရားသခင်၏ အသံတော်တည်းဟူသောအရာသာ တကယ့်စစ်မှန်သော အာဏာဖြစ်သည်ဟု သူက ကြေညာခဲ့သည်။ ထိုပြင် သမုမာကျမ်းစာသည် ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်ကို ပြည့်စုံစွာ ဖော်ပြထားသော ဖော်ပြချက်ဖြစ်သည်သာမက၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ၎င်း၏ တစ်ပါးတည်းသော အနက်ဖွင့်သူဖြစ်ပြီး၊ လူတိုင်းသည် ၎င်း၏ သွန်သင်ချက်များကို လေ့လာခြင်းအားဖြင့် မိမိ၏ တာဝန်ကို ကိုယ်တိုင် သင်ယူရမည်ဟုလည်း သူ သွန်သင်ခဲ့သည်။ ထိုသို့ဖြင့် သူသည် လူတို့၏ စိတ်နှလုံးကို ပုပ်ရဟန်းမင်းနှင့် ရောမအသင်းတော်ထံမှ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ထံသို့ လှည့်ပြောင်းစေခဲ့သည်။

“ဝိုင်ကလစ်ဖ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်လေးခေါင်းဆောင်များအနက် အကျိုးမြတ်ဆုံးသူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ ဉာဏ်ရည်အကျယ်အဝန်း၌လည်းကောင်း၊ အတွေးအခေါ်ရင်းလင်းပြတ်သားမှု၌လည်းကောင်း၊ သမုမာတရားကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ထိန်းရာ၌ ခိုင်မာတည်ကြည်မှု၌လည်းကောင်း၊ ထိုသမုမာတရားကို ကာကွယ်ရာ၌ ရဲဝံ့သတင်းရှိမှု၌လည်းကောင်း၊ သူ့နောက်ပိုင်း ပေါ်ထွန်းလာသူများအနက် သူနှင့် တန်းတူနိုင်သူ အနည်းငယ်သာ ရှိခဲ့သည်။ အသက်တာ၏ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းမှု၊ လေ့လာသင်ယူခြင်းနှင့် အလုပ်အကျိုးဆောင်ရွက်ခြင်းတို့၌ မပင်ပန်းမနား ကျိုးစားအားထုတ်မှု၊ မယိုယွင်းနိုင်သော တည်ကြည်ခြင်းမတ်မှု၊ ထိုပြင် သူ၏ အမှတ်တော်ဆောင်ခြင်း၌ ခရစ်တော်နှင့်တူသော မတေ့တာနှင့် သစ္စာရှိမှုတို့သည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်လေးခေါင်းဆောင်များအနက် ပထမဦးဆုံးသူကို သွင်ပြင်လက္ခဏာပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့ခြင်းမှာလည်း သူ ပေါ်ထွန်းလာခဲ့သော ခေတ်ကာလ၏ ဉာဏ်ပညာဆိုင်ရာ မှုဆင်မိုက်ခြင်းနှင့် ကိုယ်ကျင့်တရားဆိုင်ရာ ပျက်စီးယိုယွင်းမှုတို့ ရှိနေသော်လည်းပင် ဖြစ်သည်။

“ဝစ်ကလစ်ဖ်၏ စရိုက်လက္ခဏာသည် သန့်ရှင်းသော ကျမ်းစာတော်၏ ပညာပေး၍ ပြောင်းလဲစေသော တန်ခိုးအာနာဘ်ကို သက်သေခံသော အချက်တစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ သူ့ကို

သူဖွဲ့လာစေခဲ့သည်မှာ ကျမ်းစာတော်ပင် ဖြစ်သည်။ ဗျာဒိတ်တော်၏ ကြီးမြတ်သော သမ္မာတရားများကို နားလည်သဘောပေါက်ရန် ကြိုးပမ်းခြင်းသည် စိတ်စွမ်းရည်အပေါင်းတို့အား လန်းဆန်းမှုနှင့် အားအင်ကို ပေးစွမ်းသည်။ ၎င်းသည် စိတ်ကို ကျယ်ပြန့်စေ၍ အမည်သဘောပေါက်နိုင်စွမ်းကို ထက်မြက်စေကာ၊ ဆင်ခြင်ဆုံးဖြတ်နိုင်စွမ်းကို ရှေ့ကျက်စေသည်။ ကျမ်းစာတော်ကို လေ့လာခြင်းသည် အခြားမည်သည့် လေ့လာမှုမျှ မလုပ်ဆောင်နိုင်သကဲ့သို့ အတူအေးအခါ၊ ခံစားချက်၊ ရည်မှန်းချက် အားလုံးကို မမြဲမြံစေမည်။ ၎င်းသည် ရည်ရွယ်ချက်၏ တည်ငြိမ်မှု၊ သည်းခံခြင်း၊ ရဲရင့်ခြင်းနှင့် ခံနိုင်ရည်ကို ပေးစွမ်းသည်။ ၎င်းသည် စရိုက်ကို သန့်စင်မွန်မပြုစေ၍ ဝိညာဉ်ကို သန့်ရှင်းစေသည်။ သမ္မာကျမ်းစာကို အလေးအနက်ထား၍ ကြည့်ညှိလေးစားစွာ လေ့လာခြင်းသည် ကျောင်းသား၏ စိတ်ကို အနန္တတဉာဏ်တော်နှင့် တိုက်ရိုက် ထိတွေ့စေသောဖြင့်၊ လူ့ဒဿနပညာက ပေးစွမ်းနိုင်သည့် အတော်ဆုံး လေ့ကျင့်ပေးမှု ထက်ပေါ်လာဖူးသမျှထက် ပိုမို ခိုင်မာ၍ တက်ကြွသော ဉာဏ်ရည်ရှိသူများ၊ ထို့ပြင် ပိုမို မြဲမြံစေသော မူဝါဒသဘောတရားရှိသူများကို ကမ္ဘာကြီးအား ပေးအပ်မည် ဖြစ်သည်။ 'ကိုယ်တော်၏ နှုတ်ကပတ်တော်များ ဝင်ရောက်လာခြင်းသည် အလင်းကို ပေး၏' ဟု ဆာလံဆရာက ဆို၏။ '၎င်းသည် နားလည်ခြင်းကို ပေး၏။' ဆာလံ 119:130။" The Great Controversy, 93, 94.

The Great Controversy ထဲ၌ John Wycliffe နှင့်စပ်လျဉ်းသော သက်သေခံချက်နောက်တွင် Sister White သည် သစ္စာရှိသော ပျံ့ပြန့်ခြင်းလဲရင်းသမားများ (waymarks) ၏ စာရင်းတစ်ရပ်ကို ဖော်ပြထားပြီး ထိုစာရင်းသည် နောက်ဆုံးတွင် ပျံ့ပြန့်ခြင်းလဲရင်းသမား John Knox ထံသို့ ရောက်ရှိသွားသည်။ သူမသည် စကော့တလန်ဘုရင်မ Mary က John Knox ထံ တင်ပို့ခဲ့သော အရေးပါသည့် မေးခွန်းတစ်ခုကို ဖော်ထုတ်ညွှန်ပြထားသည်။

"ယောဟန် နောက်စ်သည် အသင်းတော်၏ အစဉ်အလာများနှင့် နက်နဲသိမ်မွေ့သော လျှို့ဝှက်ဆန်းကပြန်အယူအဆများမှ လှည့်ထွက်၍ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်၏ အမှန်တရားများကို အာဟာရအဖြစ် ခံယူလျက်ရှိခဲ့ပါပြီ။ Wishart ၏ သွန်သင်ချက်သည်လည်း သူ၏ ရောမအသင်းတော်နှင့် ဆက်သွယ်မှုကို စွန့်ပစ်ကာ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခံရသော ပျံ့ပြန့်ခြင်းလဲရင်းသမားများနှင့် မိမိကိုယ်ကို ပူးပေါင်းရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပိုမိုခိုင်မာစေခဲ့သည်။ ..."

"စကော့တလန် ဘုရင်မနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ရပ်တည်ရသောအခါ၊ သူမ၏ရှေ့မှောက်၌ ပရိတ်တတ်တင်ခေါင်းဆောင်အများအပြား၏ စိတ်အားထက်သန်မှု လျော့နည်းသွားခဲ့သော်လည်း၊ ဂျွန် နေ့စဉ်သည် သမ္မာတရားအတွက် မယိမ်းမယိုင် သက်သေခံခဲ့သည်။ သူသည် ချော့မော့မှုတို့ကြောင့် သိမ်းသွင်းခံရသူ မဟုတ်သကဲ့သို့၊ ခြိမ်းခြောက်မှုတို့ရှောင်လွှဲလည်း မတုန်လှုပ်ခဲ့။ ဘုရင်မက သူ့အား အယူမှားသူဟု စွပ်စွဲခဲ့သည်။ သူသည် နိုင်ငံတော်က တားမြစ်ထားသော ဘာသာတရားကို လူထုလက်ခံစေရန် သင်ကြားပေးခဲ့ပါပြီ။ ထိုသို့ဖြင့် အုပ်စိုးရှင်တို့ကို နာခံရန် ဘာသာရပ်များအား ဘုရားသခင် အမိန့်ပေးထားသည်ကိုလည်း ချိုးဖောက်ခဲ့ကြောင်း သူမက ကြေညာခဲ့သည်။ နေ့စဉ်က တည်ကြည်စွာ ပြောဆိုသည်—'မှန်ကန်သော ဘာသာတရားသည် မင်းညီမင်းသားတို့ထံမှ မူလအစ သို့မဟုတ် အာဏာကို ရရှိသည်မဟုတ်ဘဲ၊ ထာဝရဘုရားသခင် တစ်ပါးတည်းထံမှသာ ရရှိသည်ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဘာသာရပ်တို့သည်လည်း မိမိတို့၏ ဘာသာတရားကို မင်းညီမင်းသားတို့၏ အလိုအလျောက်နှင့် ကိုက်ညီအောင် ဖွဲ့စည်းရမည်ဟု မချုပ်နှောင်ထားကပြေ။ အကြောင်းမူကား၊ မင်းညီမင်းသားတို့သည် အခြားသူအပေါင်းတို့ထက်ပင် ဘုရားသခင်၏ စစ်မှန်သော ဘာသာတရားအကြောင်း အမည်နားမလည်ဆုံးသူများ ဖြစ်တတ်ကြသည်။ အာဗြဟံ၏ အမျိုးအနွယ်အားလုံးသည် မိမိတို့ ရှည်လျားစွာ လက်အောက်ခံခဲ့ရသော ဖာရော၏ ဘာသာတရားကို လိုက်နာခဲ့ကြပါက၊ မင်းသမီးတော်၊ ဤလောက၌ မည်သည့် ဘာသာတရား ရှိခဲ့မည်နည်းဟု ကျွန်ုပ် မေးလိုပါသည်။ ထို့ပြင် တမန်တော်များ၏ နေ့ရက်များ၌ လူအပေါင်းတို့သည် ရောမ ဧကရာဇ်တို့၏ ဘာသာတရားကို

လိုက်နာခဲ့ကပြီက၊ မင်းသမီးတော်၊ ယနေ့ ဤကမ္ဘာမမြေပေါ်၌ မည်သည့် ဘာသာတရား ရှိနေမည်နည်းဟု ကျွန်ုပ် မေးလိုပါသည်။ ... ထိုကမ္ဘာ၌ မင်းသမီးတော်၊ ဘာသာရပ်တို့သည် မိမိတို့၏ မင်းညီမင်းသားတို့အား ရိုသေလေးမေ့ပြုမှုပေးရန် အမိန့်ခံထားရသော်လည်း၊ သူတို့၏ ဘာသာတရားကို လိုက်နာရမည်ဟု မချုပ်နှောင်ထားကမ္ဘာ၌ သင်မငြိနိုင်ပါသည်။”

မာရီက၊ “သင်တို့သည် ကျမ်းစာကို တစ်မျိုးအနက်ဖော်ပြပြီး၊ သူတို့[ရောမဘုရားကျောင်းဘက်မှ ဆရာများ]သည်လည်း အခြားတစ်မျိုးအနက်ဖော်ပြသည်။ အကျွန်ုပ်သည် မည်သူ့ကို ယုံကြည်ရမည်နည်း၊ တရားဆုံးဖြတ်မည့်သူကား မည်သူနည်း” ဟုဆိုလေ၏။

“သင်တို့သည် မိမိ၏ နှုတ်ကပတ်တော်၌ ထင်ရှားစွာ မိန့်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်ရမည်’ ဟု ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးသမားက ပြန်လည်ဖြေကပြားလေ၏။ ‘နှုတ်ကပတ်တော်က သင်တို့အား သွန်သင်တော်မူသည်ထက် ကျန်လွန်၍ သင်တို့သည် ဤသူတစ်ဦးကိုဖြစ်စေ၊ ထိုသူတစ်ဦးကိုဖြစ်စေ မယုံကြည်ရကပြီ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ကိုယ်တိုင်၌ပင် ရှင်းလင်းလျက်ရှိ၏။ တစ်နေရာရာ၌ မရှင်းမလင်းရှိလျှင်လည်း၊ မိမိနှင့် မည်သည့်အခါမျှ ဆန့်ကျင်တော်မူသော သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် ထိုအရာကို အခြားနေရာများ၌ ပို၍ ရှင်းလင်းစွာ ဖော်ပြတော်မူသဖြင့်၊ မတရားစွာ မသိနားမလည်လိုသောသူတို့မှတစ်ပါး အခြားသူအဘို့ သံသယတစ်စုံတစ်ရာမျှ မကျန်ရစ်နိုင်။’ ထိုသို့သော အမှန်တရားများကို အသက်ဘေးအန္တရာယ်ကိုပင် စွန့်စားလျက် ထိုကမ္ဘာ၌ခွဲခြားကင်းမဲ့သော ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးသမားသည် မင်းမျိုးမင်းနွယ်တို့၏ နားသို့ ပြောကပြားခဲ့လေသည်။ ထိုနည်းတူ မကမ္ဘာ၌မရှိသော သတုတိနှင့်ပင် သူသည် မိမိ၏ ရည်ရွယ်ချက်ကို တည်ကပြည်စွာ စောင့်ထိန်းလျက်၊ ဆုတောင်း၍လည်းကောင်း၊ ထာဝရဘုရား၏ တိုက်ပွဲများကို ဆင်နွှဲ၍လည်းကောင်း၊ စကော့တလန်နိုင်ငံသည် ပုပ်ရဟန်းမင်းဝါဒမှ လွတ်မြောက်သည့်တိုင်အောင် ဆက်လက်လုပ်ဆောင်ခဲ့လေသည်။” The Great Controversy, 250, 251.

ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးသမားနှင့် မိဖုရားအကပြား ဖြစ်ပေါ်သော အပဏ္ဍိအလှန်ဆက်ဆံမှုသည် သမ္မာကျမ်းစာ၊ ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးသမားများနှင့် သမ္မာကျမ်းစာကို လေ့လာသုံးသပ်သော နည်းစနစ်ကို စာတန်က အတုယူတုပြန် ကျိုးပွမ်းသည့် အားထုတ်မှုကို ဖော်ထုတ်ပြသသော ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးသမိုင်း၏ တတိယကျိုးမြှင်ကို ထင်ရှားစေသည်။ မိဖုရားအား ယောဟန်ပေးသော အဖြေမှာ မှန်ကန်သော နည်းစနစ်သည် “historicism” ဖြစ်ပြီး ထိုနည်းစနစ်၏ အခြေခံသဘောတရားမှာ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်က တမန်တော်ဆိုင်ရာ သမိုင်းကမ္ဘာကြောင်းတစ်ကြောင်းကို အခြားတမန်တော်ဆိုင်ရာ သမိုင်းကမ္ဘာကြောင်းတစ်ကြောင်းဖြင့် ရှင်းလင်းဖော်ပြတော်မူခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

အမှောင်ထုအတွင်း၌ အလင်းကို ဖွင့်ပခြင်းသည်။ Wycliffe နှင့် အစောပိုင်း ပြုပြင်ပြောင်းလဲသူများသည် Millerite သမိုင်းတစ်လျှောက်လုံးအထိ “historicism” ဟု အမည်တပ်ထားသော သမ္မာကျမ်းစာလေ့လာမှု နည်းလမ်းကို အသုံးပြုခဲ့ကြသည်။ သမ္မာကျမ်းစာကို သမ္မာကျမ်းစာအားဖြင့် လေ့လာသော ထိုနည်းလမ်း၏ သမိုင်းကို မကပြခဏ လျစ်လျူထားကပြသော်လည်း၊ Miller က လက်ခံခဲ့ပြီးထိုနောက် Future for America ကလည်း လက်ခံကျင့်သုံးခဲ့သော ပရောဖက်ပြန်ဆိုမှုဆိုင်ရာ စည်းမျဉ်းများ၏ အရပေးမှုကို အမှန်တကယ် မငြိနိုင်ရန်အတွက် ထိုအချက်ကို သိရှိနားလည်ခြင်းမှာ မရှိမဖြစ် လိုအပ်သည်။

ဘုရားသခင်၏ အမည်ခံတော်မူသော လူမျိုးတော်ဖြစ်ကြောင်း Sister White က သတ်မှတ်ဖော်ပြထားသော အသင်းတော်မှာ နှစ်ခုသာရှိသည်။ ထိုနှစ်ခုမှာ ရှေးကုသရလေနှင့် Seventh-day Adventist အသင်းတော် ဖြစ်သည်။

“ကျွန်ုပ်တို့ကို ဘုရားသခင်၏လူမျိုးဟု အမည်ပေး၍ ခေါ်ဝေါ်ခြင်း၏ အကြောင်းရင်းများကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်လည်ဖော်ပြမည်။ တရားဟောရာကျမ်း ၄:၁-၁၃” Manuscript Releases,

အတွဲ ၈, ၄၂၆။

“တမန်တော်များ၏အသင်းတော်”၊ ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာ၏ အမှောင်ကာလအတွင်း တမန်တော်များ၏ အသင်းတော်ကို ဘုရားသခင်၏ အမည်တပ်ခေါ်ခံသော လူမျိုးဟူ၍ မည်သည့်အခါမျှ မခေါ်ခံကပြီ။ အကခြင်းမူကား “အမည်တပ်ခေါ်ခြင်း” ဟူသော စကားလုံးသည် ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တရားကို ထိန်းသိမ်းအပ်နှံထားရမည့် တာဝန်ပေးအပ်ခံရသော အသင်းတော်တစ်ရပ်ကို ဖော်ပြခြင်းဖြစ်သကဲ့သို့၊ အဒိဗင်တစ်ဝါဒနှင့်အတူ သူတို့သည်လည်း ဘုရားသခင်၏ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်အမှန်တရားများကို ထိန်းသိမ်းအပ်နှံထားရမည့်သူများ ဖြစ်ကြရမည်။

“ဘုရားသခင်သည် ရှေးကုသရလေအမျိုးကို ခေါ်တော်မူခဲ့သကဲ့သို့၊ ယခုကောလဉ္စ မိမိ၏အသင်းတော်ကိုလည်း မြေကြီးပြင်၍ အလင်းအဖော် ရပ်တည်စေရန် ခေါ်တော်မူခဲ့သည်။ သမ္မာတရား၏ အင်အားကိုးမှားသော ဓားဖင့် ပထမကောင်းကင်တမန်၏ သတင်း၊ ဒုတိယကောင်းကင်တမန်၏ သတင်း၊ တတိယကောင်းကင်တမန်၏ သတင်းတို့အားဖင့် ကိုယ်တော်သည် သူတို့ကို အသင်းတော်များမှလည်းကောင်း၊ လောကမှလည်းကောင်း ခွဲထုတ်၍ မိမိထံတော်နှင့် သန့်ရှင်းမငြိမ့်မပြာသော နီးကပ်မှုအတွင်းသို့ ဆောင်သွင်းတော်မူခဲ့သည်။ ကိုယ်တော်သည် သူတို့ကို မိမိ၏ ပညတ်တရား၏ အပ်နှံထိန်းသိမ်းရသူများ ဖြစ်စေတော်မူ၍၊ ဤအချိန်ကာလအတွက် ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုင်ရာ ကြီးမြတ်သော သမ္မာတရားများကို သူတို့ထံ အပ်နှံတော်မူခဲ့သည်။ ရှေးကုသရလေအမျိုးထံ အပ်နှံထားခဲ့သော သန့်ရှင်းသော ဗျာဒိတ်တော်များကဲ့သို့ပင်၊ ဤအရာများသည် လောကသို့ ဆက်သွယ်ကပြောရမည့် သန့်ရှင်းမငြိမ့်မပြာသော အပ်နှံမှုတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၄ ၏ ကောင်းကင်တမန်သုံးပါးသည် ဘုရားသခင်၏ သတင်းစကားများ၏ အလင်းကို လက်ခံယူပြီး မြေကြီးပြင်ပင်လုံး အနှံ့အပြား၌ သတိပေးချက်ကို ကပြောရန် ကိုယ်တော်၏ ကိုယ်စားလှယ်များအဖော် ထွက်သွားသော လူမျိုးကို ကိုယ်စားပြုသည်။” Testimonies, volume 5, 455.

ဝီလျံ မီလာသည် ဘုရားသခင်၏ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုင်ရာ သမ္မာတရားများကို ဖွင့်လှစ်ပြောရန် ရှေးကောက်ထားသော သတင်းတမန်ကို ကိုယ်စားပြုပြီး ထိုသမ္မာတရားများက ၁၈၄၄ ခုနှစ်တွင် လူတစ်စုကို အလွန်သန့်ရှင်းရာဌာန၏ ဖွင့်ထားသော တံခါးသို့ ဦးဆောင်သွားသောအခါ၊ ဘုရားသခင်သည် ထိုနောက်မှ ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တရားကို ဖွင့်ပခြင်းတော်မူ၏။ ဝိက်လစ်ဖ်သည် သမ္မာကျမ်းစာကို ဖွင့်လှစ်ပြောခြင်းနှင့် ပရိုတက်စတန် ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေး၏ အစပုဂ္ဂိုလ်ကို ထုတ်ပစ်ခြင်း၌ အမှတ်အသားတစ်ခုဖြစ်သကဲ့သို့၊ “ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်၏ ကြီးမြတ်သော သမ္မာတရားများ” ကို တည်ထောင်ရန် ဘုရားသခင်၏ အမှတ်တော်လည်း အမှတ်အသားတစ်ခုဖြစ်သည်။ ဂျွန် ဝိက်လစ်ဖ်သည် ပုပ်ရဟန်းအာဏာ၏ နှစ်ပေါင်းတစ်ထောင်နှစ်ရာခွဲခြောက်ဆယ် အုပ်စိုးမှုသမိုင်းတွင် သတ်မှတ်ဖော်ပြထားသော နံနက်ကပြန်ဖြစ်သည်။ သူ၏ အမှတ်တော်သည် တစ်ဆယ့်လေးရာစုတွင် စတင်ခဲ့ပြီး ထိုနောက် တစ်ဆယ့်ခုနှစ်ရာစုတွင် ထိုပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုင်ရာ များ၏ နောက်ထပ် အမှတ်အသားတစ်ခုမှာ ၁၆၁၁ ခုနှစ်တွင် King James Bible ကို ထုတ်ဝေဖြန့်ချိခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုမျိုးပင်တိုင် ကျွန်ုပ်တို့သည် နောက်ဆုံးတွင် မီလာ၏ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ် အနက်ဖွင့်ဆိုမှုဆိုင်ရာ စည်းမျဉ်းများကို ကိုယ်စားပြုသော အမှတ်အသားသို့ ရောက်ရှိလာကြသည်။ မီလာသည် ထိုသမ္မာတရား၏ မျဉ်းအတွင်းရှိ အမှတ်အသားတစ်ခုဖြစ်ပြီး သူ၏ စည်းမျဉ်းများလည်း ထိုနည်းတူပင် ဖြစ်ကြသည်။ သူ၏ စည်းမျဉ်းများသည် Prophetic Keys ထုတ်ဝေခြင်းအားဖင့် ကိုယ်စားပြုထားသော အက်ဒိဗင်တစ်ဝါဒ၏ အဆုံးပိုင်းရှိ အမှတ်အသားတစ်ခုအတွက် သက်သေခံကြသည်။

မီလာ၏ စည်းမျဉ်းများသည် မူရင်းနှင့် မှန်ကန်သော သမ္မာကျမ်းစာ စာသားများကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရန် ပြုပြင်သော အမှတ်တော်ကိုလည်းကောင်း၊ သမ္မာကျမ်းစာ၏ အမှန်တကယ်

နားလည်ခြင်းကို ဖွင့်လှစ်ပေးသော အမှတ်တံဆိပ်ကိုလည်းကောင်း ကိုယ်စားပြုသည့် ပရောဖက်ပြုပြင်ခြင်းကင်းကင်း တစ်လိုင်းအတွင်းရှိ လမ်းမှတ်တံဆိပ် ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုအမှတ်တံဆိပ်ကင်းကင်း ပြုပြင်ခြင်းလဲသို့တို့သည် "historicism" ဟုခေါ်သော သန့်ရှင်းမပြောသော လောလောရင်းနည်းလမ်းကို နားလည်ကာ အသုံးပြုနိုင်ရန် ဦးဆောင်ခြင်း ခံခဲ့ရကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ နားမလည်ပါ။ Adventism ၏ အဆုံးပိုင်းတွင် တတိယကောင်းကင်တမန်၏ အလင်းကို တင်ပြခြင်းနှင့် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ခြင်း အမှတ်တံဆိပ်နှင့် ဆက်စပ်နေသော ပရောဖက်ပြုပြင်မှုမာတရားများကို သိမြင်နိုင်ရန် လိုအပ်သော အချက်အလက်များကို ကျွန်ုပ်တို့ ချဲ့ထွင်နေကြပါသည်။ ထိုကင်းကင်းကင်းကို အကျဉ်းချုံး လောလောသုံးသပ်ကည့်ရန် အရေးကြီးပါသည်။

"ပရိုတက်စတင့်" ဟူသော စကားလုံး၏ အမှန်တကယ် စစ်မှန်သော အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက် တစ်ခုတည်းမှာ ရောမကို ဆန့်ကျင်ကန့်ကွက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ အသင်းတော်တစ်ပါးသည် ရောမကို ဆန့်ကျင်ကန့်ကွက်ခြင်းကို ရပ်တန့်သွားလျှင်၊ ထိုအသင်းတော်သည် ပရိုတက်စတင့် မဟုတ်တော့ဘဲ၊ ပထမကောင်းကင်တမန်၏ သတင်းစကားကို ငြင်းပယ်ခဲ့သော ပရိုတက်စတင့်များကဲ့သို့ပင် ရောမ၏ သမီးတော်တစ်ပါး ဖြစ်လာသည်။ ကက်သလစ်အသင်းတော်မှ ထွက်လာခဲ့သော ပရိုတက်စတင့်များ၏ "ဆောင်ပုဒ်" ဖြစ်လာခဲ့သော အရေးအကြီးဆုံး နားလည်မှုမှာ "သမ္မာကျမ်းစာနှင့် သမ္မာကျမ်းစာသာလျှင်" ဟူသည့် အချက်ပင် ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် သမိုင်းက သက်သေခံထားသည်မှာ သမ္မာကျမ်းစာကို မှန်ကန်စွာ ပိုင်းခြားနားလည်ရမည် ဖြစ်သည်။

ဘုရားသခင်၏ နှစ်သက်လက်ခံခြင်းကို ခံရသောသူ၊ အမှန်တရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို မှန်ကန်စွာ ပိုင်းခြားသင်ကြား၍ အရှက်မကွဲရမည့် အမှတ်တံဆိပ်အဖြစ် ကိုယ်ကို ပြုပြင်နိုင်ရန် ကြိုးစားလော့လော့။ သို့ရာတွင် ဘုရားမဲ့သော အချည်းနှီးစကားပြောဆိုခြင်းများကို ရှောင်ကြဉ်လော့။ အကင်းမူကား ထိုအရာတို့သည် ပို၍ ဘုရားမဲ့ခြင်းသို့ တိုးပွားစေမည်။ ။
တိမောသေ ၂:၁၅၊ ၁၆။

ပရိုတက်စတင့်တို့သည် သမ္မာကျမ်းစာ၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို မှန်ကန်စွာ ခွဲခြားဖော်ပြရန် မိမိတို့၏ ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှုများအတွင်း အသုံးပြုရန် လမ်းညွှန်ခံခဲ့ရသော သမ္မာကျမ်းစာလောလောနည်းမှာ "historicism" ဖြစ်သည်။ ထိုနည်းလမ်းသည် စာတန်၏ တိုက်ခိုက်မှုအတွက် အတိအကျသတ်မှတ်ထားသော အလေးနက်ဆုံး ပစ်မှတ်တံဆိပ်ဖြစ်ခဲ့ပြီး သူသည်လည်း အမှန်တကယ် တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။

"ခရစ်ယာန်တရားဟူသည် အဘယ်အရာဖြစ်ကြောင်း၊ သမ္မာကျမ်းစာဟူသည် အဘယ်အရာဖြစ်ကြောင်း၊ မိမိတို့လက်ခံရရှိထားသော ယုံကြည်ခြင်းဟူသည် အဘယ်အရာဖြစ်ကြောင်း၊ သမ္မာကျမ်းစာ၏ စည်းမျဉ်းများ—အမိန့်ဆုံးသော အာဏာပိုင်ထံမှ မိမိတို့အား ပေးအပ်ထားသော စည်းမျဉ်းများ—ဟူသည် အဘယ်အရာဖြစ်ကြောင်းကို မိမိတို့ကိုယ်တိုင် သိမှတ်ထားသင့်သည်။" The 1888 Materials, 403.

ပြုပြင်ခြင်းလဲရင်းသမားများအသုံးပြုခဲ့ပြီးသည့် မီလာ (William Miller) အထိနှင့် ထိုသူကိုပါ အကျုံးဝင်အောင် အသုံးပြုခဲ့ကြသော သမ္မာကျမ်းစာဆိုင်ရာ နည်းလမ်းဗဒေကို ဖျက်ဆီးယိုယွင်းစေခြင်းသည် အနာဂတ်တိုက်ခိုက်မှုအတွက် အနာဂတ်ကာလသို့ ရှုဆောင်း၍ အနက်ဖွင့်သည့် futurist interpretation ကို လူသိများအောင် ပြန့်ပွားစေခဲ့သူဟု သတ်မှတ်ခံရသော ယရှေဝင်ပညာရှင် Francisco Ribera (1537–1591) နှင့်အတူ ဆယ်ငါးရာစုတွင် စတင်ခဲ့သည်ဟု အတိအလင်း ဖော်ပြထားသည်။ သူသည် ဗျာဒိတ်ကျမ်းအပေါ် မှတ်ချက်စာတစ်စောင်ရေးသားခဲ့ပြီး အနာဂတ်တိုက်ခိုက်မှုများကို သမိုင်းဆိုင်ရာ အခြေအနေမှ ခွဲထုတ်ကာ အနာဂတ်ဗဟိုပြုအနက်ဖွင့်ချက်တစ်ရပ်ကို တင်ပြခဲ့သည်။ Ribera သည် historicism ၏ နည်းလမ်းဗဒေက အစဉ်အမဲဖြတ်ဖော်ပေးခဲ့သော သမ္မာကျမ်းစာကို ဆန့်ကျင်တားဆီးရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ဤနည်းလမ်းဗဒေကို တီထွင်ခဲ့သည်။

ထိုသမ္မာတရားမှာ ရာမမ၏ ပုပ်ရဟန်းမင်းသည် သမ္မာကျမ်းစာအနာဂတုတိတွင် ဖော်ပြထားသော အနုတိခရစ်ဖရိုသည် ဟူသောအချက်ပင် ဖြစ်သည်။

ဆယ့်ခုနစ်နှင့် ဆယ့်ရှစ်ရာစုများတွင်၊ ပရိုတက်စတင့်ဝါဒသည် ရီဘဲရာ၏ မှားယွင်းသော နည်းလမ်းသည် စာတန်ဆန်၍ အခြေအမြစ်မရှိကြောင်း သိရှိထားခဲ့သည်ကို သက်သေပေးနိုင်သည်။ ထိုသမိုင်းအတွင်းရှိ ပရိုတက်စတင့်များသည် ယရေအသင်းပညာရှင်၏ “မသန်ရင်းသော အချည်းနှီးပြောဆိုမှုများ” ကို ဆန့်ကျင်၍ စာအုပ်များနှင့် စာစောင်များ ရေးသားခဲ့ကြသည်။ သို့သော် ၁၉၀၉ ခုနှစ်တွင် ထရိုဂျန်မင်းဖြစ်သော Scofield Reference Bible ကို ထုတ်ဝေခဲ့ပြီး သမ္မာကျမ်းစာ၏ အောက်ခြေမှတ်စုများထဲသို့ ထည့်သွင်းထားသော ကိုးကားချက်များသည် ရီဘဲရာ၏ သွန်သင်ချက်များနှင့် Manuel Lacunza (1731-1801) ဟူသော အခြား ယရေအသင်းဝင်တစ်ဦး၏ သွန်သင်ချက်များအပေါ် အခြေခံထားခဲ့သည်။ Lacunza သည် Juan Josafat Ben-Ezra ဟူသော ကလောင်အမည်ဖြင့် ရေးသားခဲ့ပြီး The Coming of the Messiah in Glory and Majesty ဟု အမည်ရသော စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ သူမတိုင်မီရှိ ရီဘဲရာကဲ့သို့ပင်၊ ထိုစာအုပ်သည် ဗျာဒိတ်ကျမ်း၌ ပါရှိသော ပရောဖက်ပျောက်များ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို တိုက်ရိုက် တိုက်ခိုက်သော အရာတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့သည်။

စာတန်သည် မိမိသည် မရမေတွက်နိုင်သော ရုပ်ထွေးမှုဖြင့် ဖုံးကွယ်ရမည့် သတင်းစကားမှာ ဗျာဒိတ်ကျမ်းမှ ဆင်းသက်လာသော နောက်ဆုံးသတိပေးသတင်းစကားဖြစ်ကြောင်း သိရှိထားခဲ့သည်။ ယရေအသင်းဝင် ယဇ်ပုရောဟိတ်နှစ်ဦး၏ အဓမ္မဆန်၍ အချည်းနှီးသော စကားများကို Scofield Reference Bible အတွင်းရှိ ကိုးကားချက်များထဲသို့ ပေါင်းစည်းထည့်သွင်းခြင်းအားဖြင့်၊ စာတန်သည် ဖောက်ပြန်သွားသော ပရိုတက်စတင့်များကို ယရေအသင်း၏ နည်းလမ်းများကို လက်ခံစေရန် ဦးဆောင်နိုင်ခဲ့ပြီး၊ ထိုကံကြောင့် သူတို့ကို သမ္မာတရားမမြင်နိုင်အောင် မျက်ကွယ်ပစ်ပစ်ခဲ့သည်။ သမ္မာကျမ်းစာ၏ ပရောဖက်ပျောက်၌ ဖော်ပြထားသော အနုတိခရစ်သည် မည်သူဖြစ်သည်ကို ပြောသားစွာ သတ်မှတ်ဖော်ထုတ်နိုင်မည့် အလားအလာကို ဖယ်ရှားပစ်သည့် ကက်သလစ်ပရောဖက်ပျောက်ဆိုင်ရာ ပုံစံအမျိုးမျိုးကို မိတ်ဆက်ထည့်သွင်းခြင်းအားဖြင့် စာတန်သည် မိမိရည်ရွယ်ချက်ကို အောင်မြင်စေခဲ့သည်။ ထိုသည် စာတန်အတွက် ခက်ခဲသော လှည့်ဖွဲးမှုမဟုတ်ခဲ့ချေ၊ အကဲကြောင်းမှာ 1843 ခုနှစ်တွင် မီလာ၏ သတင်းစကားကို ပယ်ချခဲ့ခြင်းအားဖြင့် ပရိုတက်စတင့်များသည် ရာမမအသင်းတော်ထံသို့ ပြန်လည်လှည့်သွားနိုင်ပြီးဖြစ်ခဲ့ကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ခရစ်တော်ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်ပင်၍ ကားစင်တင်သတ်ဖြတ်ခြင်းခံရပြီးနောက် ပထမရာစုအနည်းငယ်အတွင်း စတင်ခဲ့သော သမ္မာကျမ်းစာအပေါ် စာတန်၏ တိုက်ခိုက်မှုကို မှတ်တမ်းတင်ဖော်ပြထားသည့် စာအုပ်များနှင့် ဆောင်းပါးများစွာကို နှစ်များတစ်လျှောက် ထုတ်ဝေခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ထိုတိုက်ခိုက်မှုသည် အတုအယောင် သမ္မာကျမ်းစာများကို ထုတ်လုပ်စေရန် အတုအယောင် လက်ရေးမှုများကို မိတ်ဆက်သွင်းသည့် အဆင့်တစ်ရပ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ စာတန်သည် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို ထောက်ခံကာကွယ်ရန် ထမမြောက်စေခြင်းခံရသော ပျပြင်ပြောင်းလဲရေးခေါင်းဆောင်များကိုလည်း သူတို့ အသက်ရှင်စဉ်ကပင် တိုက်ခိုက်ခဲ့သကဲ့သို့ ထိုပျပြင်ပြောင်းလဲရေးခေါင်းဆောင်များ ကွယ်လွန်ပြီးနောက်တွင်လည်း တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။

ယနေ့ခေတ် သတုတမနေ့ ဥပုသ်အသင်းတော်၏ သမိုင်းပညာရှင်များနှင့် ဓမ္မသဘာဝတရားပညာရှင်များက ဝီလျံ မီလာ၏အကဲကြောင်းအရာကို မည်သို့ကိုင်တွယ်ဆက်ဆံကြသည်ကိုသာ စဉ်းစားကြည့်ပါ။ ၎င်းသည် သူ၏အရိုးများကို တူးဖော်ထုတ်ယူ၍ မစုစုစုစုထဲသို့ ပစ်ချလိုက်ကြသကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။

“ဝီလျံ မီလာသည် စာတန်၏နိုင်ငံတော်ကို လုပ်ခတ်စေခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ရန်သူအကျိုးခံစားခွင့်ဖြစ်သော စာတန်သည် ထိုသတင်းစကား၏ အကျိုးသက်ရောက်မှုကို တားဆီးဖျက်ဆီးရန်သာ မဟုတ်ဘဲ၊ ထိုသတင်းဆောင်ကိုယ်တိုင်ကိုပင် ဖျက်ဆီးရန် ကြိုးစားလေ၏။ ဖာသာ မီလာသည် သမုမာကျမ်းစာသမုမာတရားကို မိမိ၏နားထောင်သူတို့၏ စိတ်နှလုံးများပေါ်သို့ လက်ထွေးကျကျ သက်ရောက်စွာ အသုံးပြုတင်ပြသောအခါ၊ ခရစ်ယာန်ဟု မိမိကိုယ်ကို ခေါ်ဆိုသူတို့၏ အမျက်ဒေါသသည် သူ့အပေါ်၌ လောင်ကျွမ်းထွက်ပြောခဲ့သည်။ ယင်းသည် ခရစ်တော်နှင့် ကိုယ်တော်၏တမန်တော်များအပေါ် ယုဒလူတို့၏ အမျက်ဒေါသ လုံ့ဆော်ထွက်ပြောခဲ့သကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ အသင်းတော်ဝင်များသည် အောက်တန်းကျသော လူတန်းစားများကို လုံ့ဆော်ခဲ့ကပြီ။ အကျိုးမြတ်မြတ်တွင် ရန်သူများသည် သူသည် အစည်းအဝေးကျင်းပရာအရပ်မှ ထွက်ခွာသွားစဉ် သူ၏အသက်ကို သတ်ဖြတ်ရန် ကြံစည်ခဲ့ကပြန်သည်။ သို့သော် သန့်ရှင်းသော ကောင်းကင်တမန်များသည် ထိုလူအုပ်ကပြား၌ ရှိနေကပြီ။ ထိုသူတို့အနက်မှ တစ်ပါးသည် လူတစ်ယောက်၏သဏ္ဍာန်ဖြင့် သခင်ဘုရား၏ ဤအမှုတော်ဆောင်၏ လက်မောင်းကို ကိုင်ကာ၊ ဒေါသထွက်နေသော လူအုပ်ကြီးမှ သူ့ကို ဘေးကင်းလုံခြုံစွာ ဦးဆောင်ထုတ်ဆောင်သွားလေ၏။ သူ၏အမှုတော်သည် မပျိုးဆုံးသေးပေ။ ထို့ကြောင့် စာတန်နှင့် သူ၏ အထောက်အပံ့အေးဂျင့်များသည် မိမိတို့၏ ရည်ရွယ်ချက်၌ စိတ်ပျက်ကရိလသေသည်။” Spirit of Prophecy, volume 4, 219.

အဒ်ဗင်တစ်ဇင်၏ ထိုအတူညီသော အမျိုးအစားနှစ်ရပ်—ဘာသာရေးပညာရှင်များနှင့် သမိုင်းပညာရှင်များ—က မီလာ၏ စည်းမျဉ်းများ၏ မှန်ကန်မှုကို မည်သို့ လျှော့ချပစ်၍ ဖုံးကွယ်ထားကပြန်သော် ကြည့်ပါ။ ထိုစည်းမျဉ်းများကို သုံးပါးသော ကောင်းကင်တမန်တို့၏ သတင်းစကားများကို အမှန်တကယ် ကြည့်ကပြန် အားလုံးက အသုံးပြုမြည်ဖွဲ့ကပြောင်းကို Sister White က ကျွန်ုပ်တို့အား အသိပေးထားသည်။

“တတိယကောင်းကင်တမန်၏ သတင်းစကားကို ကြည့်လျက်ရှိသူတို့သည် ဖခင် မီလာ လက်ခံကျင့်သုံးခဲ့သော အစီအစဉ်အတိုင်း သမုမာကျမ်းစာကို ရှာဖွေလေ့လာကပြန်သည်။ Prophecies and Prophetic Chronology အပေါ် အမည်များ ဟု အမည်ရသည့် စာအုပ်ငယ်တွင် ဖခင် မီလာက သမုမာကျမ်းစာကို လေ့လာခြင်းနှင့် အနက်ဖွင့်ဆိုခြင်းအတွက် ရိုးရှင်းသော်လည်း ဉာဏ်ပညာရှိပြီး အရေးကြီးသော စည်းကမ်းချက်များကို အောက်ပါအတိုင်း ပေးထားသည်။—

“[စည်းမျဉ်းတစ်ခု ငါးအထိ ကိုးကားထားသည်။]”

“အထက်ဖော်ပြပါအရာများသည် ဤစည်းမျဉ်းများ၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ရပ်ဖြစ်၏။ သမုမာကျမ်းစာကို ကျွန်ုပ်တို့ လေ့လာရာ၌ ဖော်ထုတ်ထားသော အခြေခံသဘာဝတရားများကို သတိပြုလိုက်နာကပြန် အားလုံးအတွက် အလွန်ကောင်းမွန်မည်ဖြစ်သည်။” Review and Herald, November 25, 1884.

ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာခြင်းနှင့် တည်ထောင်ခြင်းတို့နှင့် ဆက်နွယ်သော ပရောဖက်ပြုခြင်းကကြောင်း၏ ကြီးကြီးသုံးကြောင်းကို ပြန်လည်မသုံးသပ်ဘဲထားလျှင်၊ ဝီလီယံ မီလာအား သူ၏ သတင်းစကားကို တင်ပြရာတွင် လေ့လာဖြင့် ပုံဆောင်ပြထားသော သတင်းပို့သူအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဖြောင့်မတ်သူတို့၏ ရှင်ပြန်ထမခြောက်ခြင်း၌ မီလာကို ထမခြောက်စေမည်ဟူသော ကတိတော်အရ မောရဖေဖြင့်လည်းကောင်း၊ မိမိ၏ လယ်ယာကို စွန့်ခွာ၍ လေ့လာ၏ သတင်းစကားကို အစခေရန် ဆန့်ခိုခြင်းအားဖြင့် လေ့ရှိဖြင့်လည်းကောင်း ပုံဆောင်ပြထားသောသူအဖြစ် ထောက်ခံအတည်ပြုသော အရေးကြီးသော သက်သေခံချက်တစ်ရပ်၏ အရေးပါမှုကို မငြိနိုင်ရန် မဖြစ်နိုင်ပေ။ Sister White သည် သမုမာကျမ်းစာမှ သူရဲကောင်းသုံးဦးစလုံးကို ဝီလီယံ မီလာအား ပုံဆောင်ပြသောသူများအဖြစ် သတ်မှတ်ဖော်ပြထားသော်လည်း၊ ယနေ့ခေတ်

အက်ဒဗင်တစ် သာသနာရေးပညာရှင်များနှင့် သမိုင်းပညာရှင်များကမူ သူ့ကို တစ်ဆယ့်ရှစ်ရာစုမှ “ဆင်းရဲသေ လယ်သမားလူငယ်တစ်ယောက်” မျှသာဖြစ်သကဲ့သို့ သဘာဝထားဆက်ဆံနကေပြည်။

ဝီလျမ် တင်ဒေးလ်သည် ဤပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ကင်းကင်း၏ ဤအစဉ်အလာအတွင်း ထူထောင်ခြင်းခံရသော ပုဂ္ဂိုလ်ကင်းလဲရေးသမားများစွာထဲမှ တစ်ဦးဖြစ်သည်။ ဤသို့ဆိုနိုင်မည်ဆိုလျှင်၊ သူနှင့် ထိတွေ့ဆက်ဆံခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်ကင်းမင်း၏ သံတမန်များကို ဆန့်ကျင်၍ သူ၏ “မစ်ရှင်ဖော်ပြချက်” သည် “ငါသည် လယ်ထွန်ကို မောင်းသော ကလေးငယ်အား သင်တို့ထက် သမုမာကျမ်းစာကို ပို၍ သိစေမည်” ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ဝီလျမ် မီလာသည် လယ်ယာမှ ကောင်လေးဖြစ်ပြီး လယ်ထွန်ကို မောင်းခွင့်ဖြစ်သကဲ့သို့ တင်ဒေးလ်၏ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ကင်းကိုလည်း ပြည့်စုံစေခဲ့သည်။

ယခုအချိန်အထိ ကျွန်ုပ်တို့တင်ပို့သည့်အရာကို ထောက်ခံရန် ဆက်စပ်ဖော်ပြနိုင်မည့် သမိုင်းဆိုင်ရာအချက်အလက်အလုံးစုံနှင့် နှိုင်းယှဉ်လျှင်၊ ဤနှိုင်းနှိုင်းကို များစွာ ရှိရင်းအောင် ပြုလုပ်ထားသည်။ ယခုတွင် Miller ကို လမ်းမှတ်တိုင်တစ်ခုနှင့် သတင်းပို့သူတစ်ပါးအဖြစ် ပြန်လည်သုံးသပ်စဉ်းစားရန် Alpha နှင့် Omega ၏ လက္ခဏာအချို့ကို ကျွန်ုပ်တို့ စဉ်းစားကပြည်။

ဒီယလေကျမ်းသည် ကျမ်းနှစ်ကျမ်းဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော ကျမ်းတစ်ကျမ်း၏ အစဖြစ်သည်။ ထိုကျမ်း၏ အဆုံးသည် ဗျာဒိတ်ကျမ်းဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့သည် ကွဲပြားသော ကျမ်းနှစ်ကျမ်းဖြစ်ကြသော်လည်း၊ အတူတကွ ၎င်းတို့သည် ကျမ်းတစ်ကျမ်းတည်းကို ကိုယ်စားပြုကြသည်။

နှစ်များစွာအကဏ္ဍက ကျွန်ုပ်သည် သတုတမနဋ္ဌ အက်ဒဗင်တစ် အသင်းတစ်၏ အထွေထွေဦးစီးဌာနအဖြစ် Biblical Research Institute တွင် အမှုထမ်းခဲ့သော လူသိများသည့် သတုတမနဋ္ဌ အက်ဒဗင်တစ် သီအိုလောဂျီပညာရှင်တစ်ဦးနှင့် အများရှုထောင့် အပြန်အလှန်ဆက်သွယ်ဆွေးနွေးမှုတစ်ရပ် ရှိခဲ့သည်။ ထိုသီအိုလောဂျီပညာရှင်သည် ဒန်နီယလေ အခန်း ၁၁ ၏ နောက်ဆုံးအခန်းငယ် ခြောက်ပိုဒ်အပေါ် ကျွန်ုပ်၏နားလည်ချက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒန်နီယလေကျမ်းတွင်ပါသော “daily” အပေါ် ကျွန်ုပ်၏နားလည်ချက်ကိုလည်းကောင်း ပြင်ဆင်ရန် ကြိုးပမ်းနေခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ထိုအပြန်အလှန်ဆက်သွယ်မှုသည် အချိန်ကာလတစ်ခုအတွင်း ဆက်တိုက်ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သောအရာဖြစ်သည်။ အကဲဖြတ်မှုမှာ သူသည် ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ် ထုတ်ဝေခဲ့ပြီး ကျွန်ုပ်က ထိုဆောင်းပါးကို ပြန်လည်တုံ့ပြန်ခဲ့သည်။ ထိုနောက် သူက ပြန်လည်ဖြေကြားခဲ့ပြီး ထိုနောက် သဘာဝအလျောက် ကျွန်ုပ်ကလည်း မိမိ၏အမတ်များကို ပြန်လည်တင်ပို့ခဲ့သည်။ ထိုသို့ ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။ ထိုအပြန်အလှန်ဆက်သွယ်မှုအတွင်း သူက အထွေထွေဦးစီးဌာနတွင် မိမိအလုပ်လုပ်နေသော ကော်မတီအတွင်း၌ မိမိကို ဒန်နီယလေကျမ်းဆိုင်ရာ ကျမ်းကျင်ပညာရှင်အဖြစ် သတ်မှတ်ထားကြောင်း၊ ထို့ပြင် မိမိ၏ အလုပ်ဖော်တစ်ဦးကိုလည်း ဗျာဒိတ်ကျမ်းဆိုင်ရာ အမတ်များကျမ်းကျင်ပညာရှင်အဖြစ် သတ်မှတ်ထားကြောင်း ကျွန်ုပ်အား အသိပေးခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ အပြန်အလှန်ဆက်သွယ်မှုများအတွင်း သူသည် ဗျာဒိတ်ကျမ်းအတွင်းရှိ အချက်များကို မဆွေးနွေးလိုဘဲ၊ ၎င်းတို့ကို မိမိ၏ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်ထံသို့သာ ရည်ညွှန်းလိုခဲ့သည်။ သူသည် ဆွေးနွေးမှုကို ဒန်နီယလေကျမ်းအတွင်း၌သာ ကန့်သတ်ထားလိုခဲ့သည်။

ညီမဂိုက်သည် ဒီယလေနှင့် ဗျာဒိတ်ကျမ်းတို့သည် တစ်အုပ်တည်းဖြစ်ကြောင်းကို ထင်ရှားစွာ ဖော်ပြထားသည်။ ထိုအဆင့်အတန်း၌ ၎င်းတို့သည် ကျမ်းစာတစ်အုပ်တည်းကို ကိုယ်စားပြုပြီး ထိုကျမ်းစာတစ်အုပ်တည်းသည် အဟောင်းနှင့် အသစ် ဟူသော ကျမ်းနှစ်ပိုင်းဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားခြင်းဖြစ်သည်။ ညီမဂိုက်သည် ယခုအသင်းတစ်အကဲဖြတ်ကိုလည်း မှတ်ချက်ပြုထားရာ၊ ၎င်းသည် အဟောင်းကျမ်းကိုသာ တစ်အုပ်တည်းသောကျမ်းဟု သဘာဝထားသည်ဟု ဆိုထားသည်။ ထို့ပြင် အဟောင်းကျမ်းကို လျစ်လျူရှုသူများအကြောင်းကိုလည်း မှတ်ချက်ပြုထားပြီး၊ ထိုသူတို့သည် အသစ်ကျမ်းကိုသာ နားလည်ကြသည် သို့မဟုတ် နားလည်လိုစိတ်ရှိကြသည်ဟု ဆိုထားသည်။ သူမ၏

မှတ်သွင်းခံ သက်သေခံချက်မှာ၊ အသစ်ကိုသာ လက်ခံလျှင် အဟောင်းကို ပယ်ရှားခြင်းဖြစ်ပြီး၊ ထိုနည်းတူ အဟောင်းကိုသာ လက်ခံလျှင်လည်း အသစ်ကို ပယ်ရှားခြင်းဖြစ်သည် ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ဘာသာရေးပညာရှင်တစ်ဦးက မိမိသည် ဒံယလေကျမ်း၌ ကျမ်းကျင်သူဖြစ်သော်လည်း ဗျာဒိတ်ကျမ်း၌ မဟုတ်ဟု ဆိုခြင်းသည်၊ ဓမ္မမဟောင်းကိုသာ လက်ခံသော ယုဒအယူအဆကို ပြန်လည်ပြောဆိုနေခြင်းပင်ဖြစ်ပြီး၊ ထိုကျမ်းမကြောင်းသော အမဋက ယုဒလူမျိုးတို့ကို မည်သို့သော အဆုံးသို့ ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့သည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ သိကပြည်။ ပြဿနာ၏ ဘက်တစ်ဖက်ဖက်ကို ယူခြင်း၊ အဟောင်းကို လက်ခံပြီးအသစ်ကို မလက်ခံခြင်း သို့မဟုတ် အသစ်ကို လက်ခံသော်လည်း အဟောင်းကို မလက်ခံခြင်းသည် သက်သေခံချက်တစ်ရပ်လုံးကို ပယ်ရှားခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

“ကယ်တင်ရှင်သည် မိမိ၏ တပည့်တော်များအား ဤအရာတို့ကို နားလည်ကပြသောဟု မေးမိန့်တော်မူခဲ့သည်။ သူတို့က ‘ဟုတ်ပါသည်၊ သခင်’ ဟု ပြန်လည်ဖြေကြားကပြသည်။ ထိုအခါ ကိုယ်တော်က သူတို့အား ‘သို့ဖြစ်၍ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်အတွက် သင်ကြားခြင်းခံရသော ကျမ်းပုဒ်ရာတိုင်းသည် မိမိ၏ ဘဏ္ဍာတိုက်မှ အသစ်သောအရာများနှင့် အဟောင်းသောအရာများကို ထုတ်ယူယူဆောင်လာသော အိမ်ရှင်တစ်ယောက်နှင့် တူ၏’ ဟု မိန့်တော်မူခဲ့သည်။ ဤဥပမာပုံပြင်တွင် ယရှေသည် မိမိထံမှ ရရှိထားသော အလင်းကို လောကသို့ ပေးအပ်ရမည့် အမှုကို ထမ်းဆောင်သောသူတို့၏ တာဝန်ကို မိမိ၏ တပည့်တော်များရှေ့တွင် တင်ပြတော်မူခဲ့သည်။ ထိုအချိန်၌ ရှိနှင့်ပြီးသော ကျမ်းစာဟူသမျှမှာ ဓမ္မမဟောင်းကျမ်းသာ ဖြစ်သော်လည်း၊ ၎င်းသည် ရှေးလူတို့အတွက်သာ ရေးသားထားခြင်း မဟုတ်ဘဲ၊ ခေတ်ကာလအလုံးစုံအတွက်လည်းကောင်း၊ လူအမျိုးမျိုးအပေါင်းတို့အတွက်လည်းကောင်း ဖြစ်သည်။ ယရှေသည် မိမိ၏ သွန်သင်ချက်ကို သင်ကြားသောသူတို့အား ကိုယ်တော်၏ အထောက်အထားသည် ပရောဖက်ပျောက်များ၌ ကြိုတင်ဟောကြားထားသော မရှေယဖြစ်ကြောင်းကို အတည်ပြုပေးပြီး လောကသို့ ကိုယ်တော်၏ မှတ်တမ်းကို သဘောသဘာဝကို ဖော်ပြပေးသော ထိုအလင်းကို ရှာဖွေတွေ့ရှိနိုင်ရန် ဓမ္မမဟောင်းကျမ်းကို အလွန်ဂရုပြု၍ စူးစမ်းရှာဖွေစေလိုတော်မူသည်။ ဓမ္မမဟောင်းကျမ်းနှင့် ဓမ္မသစ်ကျမ်းတို့သည် ခွဲခြားမရနိုင်သောအရာများ ဖြစ်ကြသည်။ အကခြင်းမူကား နှစ်ပါးစလုံးသည် ခရစ်တော်၏ သွန်သင်ချက်များဖြစ်ကြသောကြောင့်တည်း။ ဓမ္မမဟောင်းကျမ်းကိုသာ လက်ခံသော ယုဒလူတို့၏ အယူဝါဒသည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ မရောက်စေပေ။ အကခြင်းမူကား သူတို့သည် ပညတ်တရားနှင့် ပရောဖက်ပျောက်များ၏ ပည့်စုံခြင်းဖြစ်သော အသက်တာနှင့် အမှတ်တော်ကို ဆောင်ရွက်တော်မူသော ကယ်တင်ရှင်ကို ငြင်းပယ်ကြသောကြောင့်တည်း။ ထိုအတူ ဓမ္မမဟောင်းကျမ်းကို စွန့်ပစ်ထားသောသူတို့၏ အယူဝါဒသည်လည်း ကယ်တင်ခြင်းသို့ မရောက်စေပေ။ အကခြင်းမူကား ၎င်းသည် ခရစ်တော်အကခြင်းကို တိုက်ရိုက် သက်သေခံသောအရာကို ငြင်းပယ်ထားသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ သံသယဝါဒီတို့သည် ဓမ္မမဟောင်းကျမ်းကို ပယ်ချခြင်းဖြင့် အစပျက်ပြီး၊ ထိုနောက် တစ်ဆင့်သာ ထပ်လှမ်းလျှင် ဓမ္မသစ်ကျမ်း၏ မှန်ကန်တရားဝင်မှုကိုပါ ငြင်းဆိုလာကြကာ၊ ထိုကခြင်း နှစ်ကျမ်းစလုံးကို ပယ်ချကြသော်လည်း။”

“ယုဒလူမျိုးတို့သည် ခရစ်ယာန်လောကအား ပညတ်တော်များ၏ အရေးပါမှုကို—ဥပုသ်နှင့်၏ ချည်နှောင်အာဏာရှိသော ပညတ်တရားကိုပါ အပါအဝင်—ပြောရာ၌ အနည်းငယ်သာ သက်ရောက်မှုရှိကြ၏။ အကခြင်းမူကား၊ အမှန်တရား၏ ရတနာဟောင်းများကို ထုတ်ဖော်လာသောအခါ၊ ယရှေ၏ ကိုယ်ပိုင်သွန်သင်ချက်များအတွင်း ပါဝင်သော ရတနာအသစ်များကို သူတို့ ပစ်ပယ်ထားကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ အခြားဖက်မှလည်း၊ ခရစ်ယာန်တို့သည် ယုဒလူမျိုးများအား ခရစ်တော်၏ သွန်သင်ချက်များကို ဘုရားသခင်၏ ဉာဏ်ပညာ၏ စကားတော်အဖြစ် လက်ခံစေရန် သက်ရောက်မှုမပြုနိုင်ကြသည့် အခိုင်မာဆုံးသော အကခြင်းရင်းမှာ၊ သူ၏ နှုတ်ကပတ်တော်၏ ရတနာများကို ထုတ်ဖော်ရာ၌၊ မရေအေးဖွင့် ဘုရားသခင်၏ သားတော်က အစပိုင်းတွင် ပေးတော်မူခဲ့သော သွန်သင်ချက်များဖြစ်သည်။”

ဓမ္မမဟာဓာတ်ကျမ်း၏ ချမ်းသာကျပြီဟုကို မထိမဲ့မငြိပပြုပြင်ခြင်းဖြင့် ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် စီနာတောင်မှ ကြည့်သောခွဲသော ပညတ်တရားကိုလည်းကောင်း၊ ဒေဒညယျာဉ်၌ တည်ထောင်ထားသော စတုတုထပညတ်တရား၏ ဥပုသ်န့ကိုလည်းကောင်း ငြင်းပယ်ကြ၏။ သို့ရာတွင်၊ ခရစ်တော်၏ သွန်သင်ချက်များကို လိုက်နာသော ဧဝံဂေလီ တရားဟောဆရာသည်၊ လူများထံသို့ ထိုကျမ်းများကို ၎င်းတို့၏ မှန်ကန်သော အလင်း၌—တစ်ခုသည် အခြားတစ်ခုအပေါ် မှီတည်လျက် အခြားတစ်ခုကိုလည်း အလင်းပေးဖော်ပြသော၊ ခွဲမရသော အလုံးစုံတစ်ရပ်အဖြစ်—တင်ပို့နိုင်စေရန်၊ ဓမ္မမဟာဓာတ်ကျမ်းနှင့် ဓမ္မသစ်ကျမ်း နှစ်ရပ်လုံးကို စေတနာစပ်စပ် သိကျွမ်းမှုကို ရရှိမည်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ဖြင့်၊ ယရှေ့သည် မိမိ၏ တပည့်တော်များအား သွန်သင်တော်မူသကဲ့သို့၊ သူတို့သည် မိမိတို့၏ ဘဏ္ဍာထဲမှ ‘အသစ်သောအရာများနှင့် အဟောင်းသောအရာများ’ ကို ထုတ်ဖော်ပြောဆိုမည်။” Spirit of Prophecy, volume 2, 255.

ယခင်အကျဉ်းချုပ်သည် လောကီယအဖတ်တစ်ခုအတွက် အခြားအသုံးချမှုတစ်ရပ်လည်း ရှိသည်။ ဗျာဒိတ်ကျမ်းတစ်စုံလုံး၊ အဟောင်းနှင့် အသစ် ဓမ္မမကျမ်းနှစ်စောင်လုံးကို ယုံကြည်ခြင်း၊ ဝန်ခံသော်လည်း ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ဝိညာဉ်တော်ကို ငြင်းပယ်ခြင်းသည် သက်သေခံချက်တစ်ခုတည်းကိုသာ လက်ခံခြင်းနှင့် တိတိကျကျ တူညီသော အပေါက်ထဲသို့ ကျရောက်ခြင်းဖြစ်သည်။ အမှန်တရားကို တည်ထောင်ရန် သက်သေခံနှစ်ဦး လိုအပ်သဖြင့် သက်သေခံတစ်ဦးတည်းနှင့် အမှန်တရားကို တည်ထောင်ရန်မှာ မဖြစ်နိုင်ပေ။ ထိုသို့ ပြုရန် မည်သူမဆို ကျိုးစားလျှင်၊ သူတို့သည် သက်သေခံနှစ်ဦးလုံးကို ငြင်းပယ်နေကခြင်း ဖြစ်ပါပြီ။ သူတို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကို “တစ်ဝက်အမှန်တရားများ” ဟု ခေါ်ဆိုသော အရာအပေါ် အခြေပုဂ္ဂိုလ်ကခြင်းဖြစ်သည်။

ယခု ၂၀၂၃ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လမှစ၍ ထွက်ပေါ်လာခဲ့သော အစောပိုင်းဆောင်းပါးများအနက် တစ်ပုဒ်တွင် ပါဝင်ခဲ့သော မေးခွန်းတစ်ခုကို ကျွန်ုပ် ထပ်မံဖော်ပြမည်။ ထိုမေးခွန်းမှာ “၁၈၆၃ ခုနှစ်မှစ၍ အက်ဒီဗင်တစ်ဝါဒီအတွင်းမှ မည်သည့် အလင်းသစ် ထွက်ပေါ်လာခဲ့သနည်း” ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ အဖြေမှာ ရှိရင်းစွာ “တစ်ခုမျှ မရှိ” ဟူသတည်း။

“ဒီယလေကျမ်းနှင့် ဗျာဒိတ်ကျမ်းသည် တစ်ခုတည်းဖြစ်သည်။ တစ်ခုမှာ အနာဂတတိုဖြစ်၍၊ အခြားတစ်ခုမှာ ဗျာဒိတ်ဖြစ်သည်။ တစ်ခုမှာ တံဆိပ်ခတ်ထားသော ကျမ်းဖြစ်၍၊ အခြားတစ်ခုမှာ ဖွင့်ထားသော ကျမ်းဖြစ်သည်။ ယောဟန်သည် မိုးကျိုးများထုတ်ဖော်ပြောဆိုသော နက်နဲသောအရာများကို ကြားခဲ့သော်လည်း၊ ၎င်းတို့ကို မရေးရန် သူအား အမိန့်ပေးခံရသည်။” Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

ထို့ကြောင့် “အာလဖာနှင့် အိုမဂေါ” ဟူသည် ဒီယလေကျမ်းသည် ပထမဖော်ပြပြီး ဗျာဒိတ်ကျမ်းသည် နောက်ဆုံးဖြစ်ကြောင်းကို ဖော်ပြသည်။ ဒီယလေကျမ်းသည် အက်ဒီဗင်တစ်ဝါဒီ၏ အစကို ကိုယ်စားပြု၍၊ ဗျာဒိတ်ကျမ်းသည် အဆုံးကို ကိုယ်စားပြုသည်။

“ဗျာဒိတ်ကျမ်းသည် တံဆိပ်ခတ်ထားသောကျမ်းဖြစ်သော်လည်း၊ ဖွင့်လှစ်ထားသောကျမ်းလည်း ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် ဤကမ္ဘာ့သမိုင်း၏ နောက်ဆုံးနရေကများတွင် ဖြစ်ပျက်လာမည့် အံ့ဖွယ်ဖြစ်ရပ်များကို မှတ်တမ်းတင်ထားသည်။ ဤကျမ်း၏ သွန်သင်ချက်များသည် မရမေရာသောအရာများမဟုတ်ဘဲ သချောတိကျပြီး နက်နဲ၍ နားလည်မရသော အရာများလည်း မဟုတ်။ ၎င်းအတွင်း၌ ဒီယလေကျမ်း၌ တွေ့ရသကဲ့သို့သော ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်၏ တူညီသော လမ်းကြောင်းကိုပင် ပြန်လည်ယူဆောင်ထားသည်။ ဘုရားသခင်သည် အချစ်သော ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်များကို ထပ်မံဖော်ပြတော်မူခဲ့၏။ ထိုသို့ပြောဆိုခြင်းအားဖြင့် ၎င်းတို့ကို အရေးကြီးသည်ဟု မှတ်ယူရမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောတော်မူ၏။ အလွန်အရေးမကြီးသော အရာများကို သခင်သည် ထပ်ခါတလဲလဲ မပြောတော်မူ။” Manuscript Releases, volume 9, 8.

အက်ဒီဗင်တစ်ဝါဒ၏ အစအဦး၌ပင်၊ အက်ဒီဗင်တစ်ဝါဒ၏ အလယ်မဏ္ဍိုင်ဖြစ်သော ကျမ်းပိုဒ်များ၊ ၁၇၉၈ ခုနှစ်တွင် တံဆိပ်ဖိနှိပ်ဖွင့်လှစ်ခံခဲ့ရသော ထိုကျမ်းပိုဒ်များအတွင်းတွင်၊ ယရှေသည် မိမိကိုယ်ကို "Palmoni" ဟူ၍—အံ့ဖွယ်ကောင်းသော ရတုကဏ္ဍအဖြစ်—မိတ်ဆက်တော်မူခဲ့သည်။ အက်ဒီဗင်တစ်ဝါဒ၏ အဆုံး၌မူ၊ ယရှေသည် မိမိကိုယ်ကို "Alpha and Omega" ဟူ၍—အံ့ဖွယ်ကောင်းသော ဘာသာဗေဒပညာရှင်၊ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်အဖြစ်—မိတ်ဆက်တော်မူသည်။ ဤအကခြင်းကခြင်း၊ အက်ဒီဗင်တစ်ဝါဒ၏ အစအဦးနှင့် ပထမကောင်းကင်တမန်၏ သတင်းစကားသည် "အချိန်" အပေါ်တွင် ဆွဲထားခံခဲ့ရသည်။ အက်ဒီဗင်တစ်ဝါဒ၏ အဆုံး၌မူ၊ တတိယကောင်းကင်တမန်၏ သတင်းစကားသည် ကိုယ်တော်၏ နှုတ်ကပတ်တော်အပေါ်တွင် ဆွဲထားခံရမည်။

အက်ဒီဗင်တစ်ဝါဒ၏ အစနှင့် အဆုံးသည် သမုမာကျမ်းစာပရောဖက်ပျံ့နှံ့ခြင်း၌ ဖော်ပြထားသော ခြောက်မမြောက်နှိုင်းတော်၏ သမိုင်းကာလအတွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်သဖြင့်၊ ထိုအရာတို့သည် အမရေကန်ပညာထောင်စု၏ အစနှင့် အဆုံးကာလအတွင်း၌လည်း ဖြစ်ပေါ်ကပြန်သည်။ အမရေကန်ပညာထောင်စု၏ ပရောဖက်ဆိုင်ရာ သမိုင်းသည် ရီပတ်ဘလစ်ကန်ဝါဒနှင့် ပရိုတက်စတင့်ဝါဒ ဟူသော ဦးချိနှစ်ချောင်း၏ သမိုင်းပင် ဖြစ်သည်။ ထိုသမိုင်း၏ အဆုံးသတ်၌ ထိုဦးချိနှစ်ချောင်းသည် သုံးငယ်မှ နဂါးသို့ ပြောင်းလဲသွားမည် ဖြစ်သည်။ ရီပတ်ဘလစ်ကန်ဝါဒသည် ဒီမိုကရေစီဝါဒသို့ ပြောင်းလဲမည်ဖြစ်ပြီး၊ ပရိုတက်စတင့်ဝါဒသည် ဖောက်ပန်သော ပရိုတက်စတင့်ဝါဒသို့ ပြောင်းလဲမည် ဖြစ်သည်။ အမရေကန်ပညာထောင်စုအတွက် သက်သာခွင့်ကာလ၏ ခုတ်သည် ယခုလက်ရှိ ဖြစ်ပျက်လျက်ရှိသကဲ့သို့ ၎င်း၏ အဆုံးသို့ စတင်နိုးကပ်လာသောအခါ၊ ဖောက်ပန်သော ရီပတ်ဘလစ်ကန်ဝါဒနှင့် ဖောက်ပန်သော ပရိုတက်စတင့်ဝါဒ ဟူသော ဦးချိနှစ်ချောင်းသည် သားရဲ၏ ရုပ်တုကို တည်ဆောက်ကမ္ဘာမြည်ဖြစ်၍၊ ထိုသို့အားဖြင့် အသင်းတော်နှင့် နှိုင်းတော်ကို နဂါးကဲ့သို့ စကားပြောသော ဦးချိနှစ်ချောင်းအဖြစ် ပေါင်းစည်းသွားစေမည်။ သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်သည် သက်သေခံတော်မူမည် မဟုတ်ပေ။ အကခြင်းမူကား၊ အမရေကန်ပညာထောင်စု၏ အဆုံးသတ်ကို ဆောင်ကခြီးတော်မူသည့် လုပ်ငန်းစဉ်အတွင်း၌၊ ကိုယ်တော်သည် စစ်မှန်သော ပရိုတက်စတင့်ဦးချိကို ထူထောင်တော်မူမည်ဖြစ်ပြီး၊ ထိုဦးချိသည် အမရေကန်ပညာထောင်စုအတွင်းရှိ သားရဲ၏ ရုပ်တုကိုလည်းကောင်း၊ ထိုနောက် ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ ရင်ဆိုင်လာမည့် သားရဲ၏ ရုပ်တုကိုလည်းကောင်း ဆန့်ကျင်ကန်ကွက်မည် ဖြစ်သည်။ အမရေကန်ပညာထောင်စု၏ အဆုံး၌ ပရိုတက်စတင့်ဦးချိကို ထူထောင်ခြင်းသည် အမရေကန်ပညာထောင်စု၏ အစ၌ ပရိုတက်စတင့်ဦးချိကို ထူထောင်ခဲ့သည့် တူညီသော သမိုင်းဆိုင်ရာ ဖွဲ့စည်းပုံအတွင်း၌ပင် ပြည့်စုံစေမည် ဖြစ်သည်။ ယခင် ပဋိညာဉ်လူမျိုးသည် ကျွန်ုပ်တို့အား ခြင်းခံရမည်ဖြစ်ပြီး၊ လူမျိုးအသစ်တစ်ခုသည် ပဋိညာဉ်အသစ်၏ လူမျိုးဖြစ်လာမည်။ နအေကော်၌ အသစ်သောအရာ တစ်စုံတစ်ခုမျှ မရှိ။

အယ်လ်ဖာနှင့် အိုမီဂါကို သုံးသပ်အကဲဖြတ်ရာတွင် မီလာရေးတ်သမိုင်း၌ နားလည်သဘောပေါက်၍ တင်ပြထားသော အချိန်ဆိုင်ရာ ပရောဖက်ပျံ့နှံ့မှုများကို အသုံးပြု၍၊ ထိုနှစ်ခုသည် တစ်ခုတည်းအတူတူဖြစ်ကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ရှိရသည်။ အချိန်ဆိုင်ရာ ပရောဖက်ပျံ့နှံ့မှုတိုင်းသည် ထိုပရောဖက်ပျံ့နှံ့မှုကို ကြည့်သော သမိုင်းကာလတစ်ခုမှ အစပျံ့နှံ့၍၊ ထိုသမိုင်းကာလသည် ပရောဖက်ပျံ့နှံ့မှု ပြည့်စုံလာသော သမိုင်းကာလကို အစဉ်အမပြုဆောင်ကျပြောင်ဖော်ပြနေရပါသည်။

နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်သုံးရာဆိုင်ရာ ပရောဖက်ပျံ့နှံ့မှု၏ သမိုင်းကခြင်းသည် ခရစ်တော်မပေါ်မီ ၄၅၇ ခုနှစ်၌ ထုတ်ပန်သော တတိယအမိန့်တော်ဖြင့် စတင်ခဲ့ပြီး၊ ၁၈၄၄ ခုနှစ် အောက်တိုဘာ ၂၂ ရက်နေ့တွင် တတိယကောင်းကင်တမန်၏ သတင်းစကား၌ အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။ တတိယအမိန့်တော် ရောက်ရှိလာမည့် အချိန်မတိုင်မီကာလအတွင်း၊ သို့ရာတွင် ထိုအမိန့်တော်မရောက်မီတွင်ပင် ဗိမာန်တော်နှင့် ယရှေရှလင်မုကြို တည်ဆောက်ခြင်းအမှု ပြီးမြောက်ခဲ့သည်။ ထိုနည်းတူစွာပင်

တတိယကောင်းကင်တမန် ရောက်ရှိလာမည့် သမိုင်းကောင်းအတွင်း၌ မီလာရိုက် ဗိမာန်တော်၏ အခြေခံသမ္မတများကို တည်ထောင်ခဲ့သည်။

ခရစ်မတိုင်မီ 723 ခုနှစ်တွင် မြောက်ပိုင်းအနွယ်ဆယ်စု၏ ပန္နိကျွဲထွက်ခင်းနှင့်အတူ စတင်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်ငါးရာနှင့် နှစ်ဆယ်ဆိုင်ရာ ပရောဖက်ပျောက်သည် 1798 ခုနှစ်တွင် ပြည့်စုံခဲ့သည်။ ထိုပရောဖက်ပျောက်သည် နှစ်ပေါင်း တစ်ထောင်နှစ်ရာခွဲထွက်ဆယ်စီရှိသော ကာလနှစ်ရပ်ကို ဖော်ညွှန်းထားပြီး၊ ပထမကာလ၌ အတိအကျရှိသော အယူမှား ရောမသည် အတိအကျရှိသော ဗိမာန်တော်နှင့် အတိအကျရှိသော ယရေရှလင်မြို့ကို ခြေဖျက်နှင်းချခေါင်းကို အမှတ်အသားပူဇော်ကာ၊ ထိုနောက်တွင် ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးဆိုင်ရာ ရောမက ဝိညာဉ်ရေးမှီနှင့် ဝိညာဉ်ရေးဗိမာန်တော်ကို နှစ်ပေါင်း တစ်ထောင်နှစ်ရာခွဲထွက်ဆယ်စီတိုင် ခြေဖျက်နှင်းချခေါင်းသည်။ ထိုပရောဖက်ပျောက်သည် မြောက်ပိုင်းနိုင်ငံ၏ ဖျက်ဆီးခင်းနှင့် ထိုနိုင်ငံသားများ၏ ပန္နိကျွဲထွက်ခင်းတို့ဖြင့် စတင်ခဲ့သည်။ ပရောဖက်ပျောက်၏ အလယ်တစ်ဝက်ဖြစ်သော 538 ခုနှစ်သည် သမ္မတကျမ်းပရောဖက်ပျောက်တွင် စတုတုထိုင်ခင်းဖြစ်သော အယူမှား ရောမက ဘုရားသခင်၏ လူမျိုးတော်ကို ခြေဖျက်နှင်းချခေါင်း၏ အဆုံးကို မှတ်သားပြသသကဲ့သို့၊ မှောင်မှိုက်ခေတ်၏ တောကနုတာရသို့ ဘုရားသခင်၏ အသင်းတော် ပန္နိကျွဲထွက်သွားခင်းကိုလည်း ဖြစ်ပေါ်စေသည်။ 1798 ခုနှစ်တွင် ထိုအချိန်ပရောဖက်ပျောက်၏ အဆုံးသည် သမ္မတကျမ်းပရောဖက်ပျောက်တွင် ပဉ္စမနိုင်ငံ၏ အဆုံးကို မှတ်သားပြသသည်။ မြောက်ပိုင်းအနွယ်ဆယ်စု၏ ပန္နိကျွဲထွက်ခင်းနှင့် တောကနုတာရသို့ ထွက်ပြေးသွားသော ခရစ်ယာန်အသင်းတော်၏ ပန္နိကျွဲထွက်ခင်းတို့သည် ပရိုတက်စတင့်ဝါဒ၏ ချို့ဖျက်လာရန် ခန့်မှန်းထားသူများကို စုဝေးစေခေါင်းကို ကိုယ်စားပြုသည်။ အမှတ်အသားမှတ်တိုင်များကို မကဠိခဏ ဆန်ကျင်ဘက်အရာများဖြင့် ကိုယ်စားပြုသောစေ့ဖြင့်၊ ဧလိယသည် ယောဟန်ဗတုတိဇံဆရာကို ကိုယ်စားပြုသကဲ့သို့၊ ပန္နိကျွဲခြင်းတစ်ရပ်ကလည်း စုဝေးခေါင်းတစ်ရပ်ကို ကိုယ်စားပြုနိုင်သည်။ ထိုပရောဖက်ပျောက်ရာ ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်မှုတူညီမှုအတွင်း၌ ဧလိယသည် မသဘော၊ ယောဟန်ဗတုတိဇံဆရာကမူ သဘောသည်။

ခရစ်တော်မတိုင်မီ ၆၇၇ ခုနှစ်တွင် ယုဒဟု ခေါ်သော တောင်ပိုင်းအနွယ်တော်သည် (သမ္မတကျမ်းစာ၌ “ဘုန်းအသရေရှိသောပြည်” ဟုလည်း သတ်မှတ်ဖော်ပြထားသည်) နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်ငါးရာနှစ်ဆယ်ကပြု ပန္နိကျွဲပြီးစေခေါင်းကို ခံခဲ့ရပြီး ၁၈၄၄ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၂ ရက်နေ့၌ ထိုကာလသည် အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။ ထိုပရောဖက်ပျောက်သည် ဘုရားသခင်၏ လူမျိုးတော်တို့ကို ခြေနှင်းနှိမ်ချခေါင်းကို သတ်မှတ်ညွှန်ပြခေါင်းဖြစ်ပြီး ဒီယလေ ၈:၁၃၊ ၁၄ ၌ ဒီယလေက ၎င်းတို့ကို “ဗိုလ်ခြေ” ဟု ဖော်ထုတ်ထားသည်။

ထိုနောက် သန့်ရှင်းသူတစ်ပါး ပြောဆိုလျက်ရှိသည်ကို ငါကပြော၏။ ထိုအပြင် အခြားသော သန့်ရှင်းသူတစ်ပါးက ပြောဆိုလျက်ရှိသော ထိုသန့်ရှင်းသူထံသို့၊ “နစေ့ယဇပူဇော်ခေါင်းနှင့် လူဆိတ်ညရာပြုသော ပြုစုရေးလွန်ကျွမ်းခြင်းကို ဆိုင်သော ဗျာဒိတ်ရူပါရှိသည် မည်မျှကပြမည်နည်း။ သန့်ရှင်းရာဌာနနှင့် အလုံးအရင်းတို့ကို ခြေဖြင့်နှင်းချခေါင်းခံရစေရန် မည်မျှကပြမည်နည်း” ဟု မေး၏။ ထိုအခါ သူက ငါ့အား၊ “ရက်ပေါင်း နှစ်ထောင်သုံးရာတိုင်အောင် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုနောက် သန့်ရှင်းရာဌာနသည် စင်ကြယ်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်” ဟု ဆို၏။ ဒီယလေ ၈:၁၃၊ ၁၄။

ခရစ်မတိုင်မီ ၆၇၇ ခုနှစ်တွင် စတင်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်ငါးရာနှစ်ဆယ် ပရောဖက်ပျောက်နှင့် တစ်ချိန်တည်းတွင် အဆုံးသတ်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်သုံးရာ ပရောဖက်ပျောက်သည် ဒီယလေ ၈:၁၃၊ ၁၄ ၌ ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း သန့်ရှင်းရာဌာနကို နှင်းချဖျက်ဆီးခေါင်းကို ညွှန်ပြနိုင်သည်။ ခရစ်မတိုင်မီ ၆၇၇ ခုနှစ်ရှိ ယုဒပြည်၏ ပျက်ကွဲခြင်းနှင့်ဆိုင်သော ပရောဖက်ပျောက်မတိုင်မီ နပေခဒ်နဇော၏ တိုက်ခိုက်မှု သုံးကျိပ် ရှိခဲ့ပြီး ထိုပရောဖက်ပျောက်သည် ၁၈၄၄ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာ ၂ ရက်နေ့၌ တတိယသတင်းစကား ရောက်ရှိလာခြင်းနှင့်အတူ အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။

၁၇၉၈ နှင့် ၁၈၄၄ တို့တွင် အသီးသီး အဆုံးသတ်သော နှစ် ၂,၅၂၀ ဆိုင်ရာ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ခုသည် မိလ်လာရိုက် ဗိမာန်၏ အုတ်မြစ်တည်ဆောက်ခြင်းကာလ နှစ် ၄၆ ကို ဖော်ထုတ်ပြသသည်။ မရောသေသည် ဗိမာန်တည်ဆောက်ခြင်းနှင့်ဆိုင်သော ညွှန်ကြားချက်များကို လက်ခံရရှိရန် ရက် ၄၆ နေခဲ့ရသည်။ ခရစ်တော်၏ အချိန်ကာလ၌ ဟရေဒ်၏ ဗိမာန်ကို ပြန်လည်ပြုပြင်တည်ဆောက်ခြင်းသည် နှစ် ၄၆ ကြည့်ပြီး ထိုကာလသည် ခရစ်တော်၏ ဗတုတိဇံယူသည့် နှစ်တွင် အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။ ဗတုတိဇံယူပြီးနောက် ကိုယ်တော်သည် ရက် ၄၀ ကြည့်တောကနုတာရသို့ ကျွန်းတော်မူခဲ့ပြီး ပြန်လည်ကျွတ်တော်မူသောအခါ ဗိမာန်ကို ပထမအကျိုး သန့်စင်တော်မူသည်။ ထိုနောက် အငြင်းပွားတတ်သော ယုဒလူတို့က ကိုယ်တော်သည် ထိုသို့ပြုလုပ်ရန် မည်သည့် အာဏာအခွင့်ဖြင့် ပြုနိုင်သေးဟု သိလိုကြသည်။

ယုဒလူတို့၏ ပသခါပွဲ နီးကပ်လာသဖြင့် ယရှေသည် ယရှေရုလင်မိုဗို တက်ကျွတ်မှု၏။ ဗိမာန်တော်အတွင်း၌ နွား၊ သိုး၊ ခိုတို့ကို ရောင်းချသူများနှင့် ငွေလဲသူများ ထိုင်လျက်ရှိသည်ကို တွေ့တော်မူ၏။ ထိုနောက် ကျေးသေးသေးများဖြင့် ဆန်ကျွတ်ချောင်း ပြုလုပ်တော်မူပြီးလျှင်၊ သူတို့အားလုံးကို သိုးများ၊ နွားများနှင့်တကွ ဗိမာန်တော်အပြင်သို့ နှင်ထုတ်တော်မူ၏။ ငွေလဲသူတို့၏ ငွေများကိုလည်း သွန်ချတော်မူ၍ စားပွဲများကို လှန်ဖျက်တော်မူ၏။ ခိုရောင်းသူတို့အားလည်း၊ “ဤအရာများကို ဤနေရာမှ ယူသွားကပြော့။ ငါ့အဘ၏အိမ်တော်ကို ကုန်သွယ်ရာအိမ် မဖွဲ့စေဘဲ” ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည် “ကိုယ်တော်၏အိမ်တော်အတွက် ထက်သန်သောစိတ်သည် ကျွန်ုပ်ကို စားမိပြုချက်ရှိ၏” ဟူ၍ ရေးထားသည်ကို သတိရကကြား။ ထိုအခါ ယုဒလူတို့က ကိုယ်တော်အား ပြန်လည်၍၊ “သင်သည် ဤအမှုတို့ကို ပြုလုပ်ရုံသာဖြင့်၊ ဤသို့ပြုရန် အဘယ်နိမိတ်လက္ခဏာကို ကျွန်ုပ်တို့အား ပြောမည်နည်း” ဟု မေးကကြား။ “ဤဗိမာန်တော်ကို ဖျက်ကပြော့။ သုံးရက်အတွင်း ငါ ပြန်လည်တည်ဆောက်မည်” ဟု ဖြေကပြောတော်မူ၏။ ထိုအခါ ယုဒလူတို့က၊ “ဤဗိမာန်တော်ကို ဆောက်လုပ်ခဲ့သည်မှာ လေးဆယ့်ခြောက်နှစ် ကြည့်ပြီး သင်က သုံးရက်အတွင်း ပြန်လည်တည်ဆောက်မည်လော” ဟု ဆိုကကြား။ သို့ရာတွင် ကိုယ်တော် မိန့်တော်မူသည့် ဗိမာန်တော်သည် မိမိခန့်စားကိုယ်ကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်၏။ ထိုကပြော သေခြင်းမှ ထမခြောက်တော်မူပြီးနောက်၊ တပည့်တော်တို့သည် ကိုယ်တော်က ဤသို့ မိန့်တော်မူခဲ့သည်ကို သတိရကပြော့၊ ကျမ်းစာနှင့် ယရှေ မိန့်တော်မူခဲ့သော စကားကို ယုံကြည်ကကြား။ ယောဟန် ၂:၁၃-၂၂။

မိလ်လာရိုက် ဗိမာန်တော်သည် ပထမနှစ်နှစ်ထောင်ငါးရာနှစ်ဆယ်နှစ် ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဆုံးသတ်ဖြစ်သော ၁၇၉၈ ခုနှစ်မှစ၍ လေးဆယ့်ခြောက်နှစ်အတွင်း တည်ဆောက်ခံရပြီး၊ ဒုတိယနှစ်နှစ်ထောင်ငါးရာနှစ်ဆယ်နှစ် ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြစ်သော ၁၈၄၄ ခုနှစ်တွင် နောက်ထပ် လေးဆယ့်ခြောက်နှစ်အကြည့် အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။ ထိုလေးဆယ့်ခြောက်နှစ်သည် ပထမကောင်းကင်တမန် ရောက်ရှိလာခြင်းနှင့်အတူ စတင်၍ တတိယကောင်းကင်တမန် ရောက်ရှိလာခြင်းနှင့်အတူ အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။ အကကြောင်းမှာ ခရစ်တော်က မိမိ၏ဗိမာန်တော်သည် သုံးရက်အတွင်း ပြန်လည်ထူထောင်ခံရမည်ဟု မိန့်တော်မူခဲ့သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ သင်သည် ဤအချက်အလက်များကို မပြုလိုစိတ်မရှိလျှင်၊ မလိုလားသောနည်းလမ်းများဖြင့် ပြောင်းလဲခြင်းမခံရသေးသောနည်းလမ်းအတွင်း တည်ရှိနိုင်သော ပြဿနာများအပြင် အဓိကပြဿနာနှစ်ရပ်ကကြောင့်ဖြစ်သည်။ ပထမပြဿနာမှာ သင်သည် သမိုင်းသည် ထပ်မံပြန်ဖြစ်တတ်သည်ဟုသော ရှုထောင့်မှ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုင်ရာ နှုတ်ကပတ်တော်ကို ချဉ်းကပ်လိုစိတ်မရှိခြင်းဖြစ်သည်။ သင်သည် historicist မဟုတ်ပါ။ အခြားပြဿနာမှာ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်အတွင်း မှတ်တမ်းတင်ထားသော သင်္ကေတဆိုင်ရာ စကားလုံးများကို ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်အားဖြင့် လက်တွဲသက်ဆိုင်အောင် အသုံးပြုနိုင်စွမ်းမရှိခြင်းဖြစ်သည်။ ဤပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့၏ အစများသည် အဆုံးကို ဖော်ထုတ်ပြသပြီး ၎င်းတို့သည် အမဲပြာမ်း ထပ်မံပြန်ဖြစ်သော သမိုင်းများသာမက ထိုထက် များစွာပိုသောအရာများကိုလည်း

ဖော်ထုတ်ပြောပြပါ။

သမ္မာကျမ်းစာက ကျွန်ုပ်တို့သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ ဗိမာန်တော်ဖြစ်ကြောင်း ဆိုထားပြီး၊ ဤခန့်ခွဲခြားခြင်းကို ခရစ်တော်၏ လေးစားမှုဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသည်။ ထိုခရစ်တော်၏ လေးစားမှုဖြင့် ခြောက်ခုကို လေ့လာသည့် သိပ္ပံပညာရှင်များက ယောက်ျားဘက်မှ ခရစ်တော်၏ နှစ်ဆယ့်သုံးခုနှင့် မိန်းမဘက်မှ ခရစ်တော်၏ နှစ်ဆယ့်သုံးခုတို့သည် လက်ဝါးကပ်တိုင်ပုံသဏ္ဍာန်ရှိသော ပရိုတိုနိုင်းတစ်မျိုးကို ပတ်လည်လိပ်ပတ်ထားကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့အား အသိပေးကြသည်။

ဒီယလေအခန်းကဏ္ဍ၌ အပန်းဖြူအလှူဆက်နွယ်နသေအချိန်ဆိုင်ရာ ပရောဖက်ပျောက် သုံးခုရှိသည်။ ပထမတစ်ခုမှာ သန့်ရှင်းသောလူမျိုး၏ တန်ခိုးကို ပြန်ကျစေခြင်းကို ရည်ညွှန်းထားပြီး၊ ၎င်းသည် လဝေဝတုတုပန် ၂၆ ပါ “ခန့်ခွဲခြားခြင်း” ကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ၎င်းတို့အပေါ်၌ ပြည့်စုံခဲ့သော သန့်ရှင်းသောလူမျိုး၏ တန်ခိုးပြန်ကျစေခြင်းကာလမှာ နှစ်ပေါင်း ၂,၅၂၀ ဖြစ်သော်လည်း၊ ဒီယလေ ၁၂၅၅ ထိုကာလ၏ နောက်တစ်ဝက်ကိုသာ ရည်ညွှန်းထားသည်။ ထိုအရာသည် ဒီယလေက ထိုကဏ္ဍချက်၏ အဓိပ္ပာယ်ကို နားမလည်ခဲ့ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

ထိုနောက် မဖြစ်ရမည့်အပေါ်၌ ရပ်လျက်ရှိသော ပိတ်ချာဇာဝတ်ထားသည့် သူ၏စကားကို ငါကြားရ၏။ သူသည် မိမိ၏ လက်ယာလက်နှင့် လက်ဝဲလက်ကို ကောင်းကင်ဘုံသို့ မြှောက်၍၊ အစဉ်အမြဲအသက်ရှင်တော်မူသော အရှင်အား တိုင်တည်ကျိန်ဆိုသဖြင့်၊ ဤအရာသည် ကာလတစ်ကာလ၊ ကာလနှစ်ကာလနှင့် ကာလတစ်ဝက် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ဆို၏။ ထို့ပြင် သန့်ရှင်းသော လူမျိုး၏ အင်အားကို ခွဲဖြိုဖျက်ဆီးခြင်းကို အပြီးသတ်သောအခါ၊ ဤအရာများအားလုံးသည် ပြီးစီးကုန်သွားမည်ဟု ဆို၏။ ငါသည် ကြားခဲ့သော်လည်း နားမလည်နိုင်ခဲ့။ ထို့ကြောင့် ငါက၊ အရှင်ဘုရား၊ ဤအရာများ၏ အဆုံးသည် အဘယ်သို့ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်းဟု မေးလျှောက်၏။ ဒီယလေ ၁၂:၇၊ ၈။

ဒါနီယလေ အခန်းကဏ္ဍ၌ သည် အဆုံးကာလ၌—အနက် ၁၇၉၈ ခုနှစ်၌—တံဆိပ်ဖိခြင်းဖြင့်လှစ်ခံရသော သတင်းစကားကို ဖော်ပြချက်ရှိသည်။ ထိုကျမ်းပိုဒ်အတွင်း၌ ဒါနီယလေသည် ထိုသမိုင်းကာလရှိ ပညာရှိတို့၏ အဓိကသင်္ကေတဖြစ်သော ဝိလျံ မီလာကို ကိုယ်စားပြုသည်။ မီလာသည် ပထမဦးစွာ လဝေဝတုတု ၂၆ ၏ နှစ် ၂၅၂၀ ပရောဖက်ပျောက်ထံသို့ ဦးဆောင်ခံရပြီး၊ အခန်းငယ် ၇ နှင့် ၈ တို့တွင် သူသည် နှစ် ၂၅၂၀ ကပြ ပြန်ကြွခြင်းကို ဘုရားသခင်က မိမိလူမျိုးကို ပြန်ကြွစေခြင်းအဖြစ် အမှန်တကယ် သတ်မှတ်ဖော်ထုတ်ထားကြောင်း ဆိုသော အမှန်တရားကို ညွှန်းကိုက်ညီအောင် ဆောင်ရွက်ရမည့် ပညာရှိတို့ကို ကိုယ်စားပြုချက်ရှိသည်။

သို့ရာတွင် ဤအရာအလုံးစုံကပြောပင် သင်တို့သည် ငါ့စကားကို မနှာခံကြသေးလျှင်၊ ငါသည် သင်တို့အပေါ်၌ ကြောင့် သင်တို့ကို ခုနစ်ဆချီ ပိုမိုဒဏ်ခတ်မည်။ ငါသည် သင်တို့၏တန်ခိုးအစွမ်းကြောင့် ဖြစ်သော မာန်မာန်ကို ချိုးဖျက်မည်။ သင်တို့၏ကောင်းကင်ကို သံကဲ့သို့ဖိစေမည်၊ သင်တို့၏မမြေကိုလည်း ကြေးဝါကဲ့သို့ ဖိစေမည်။ ဝတ်ပြုကျမ်း ၂၆:၁၈၊ ၁၉။

ရှေးကဏ္ဍသရလေ၏ “မာန်” သည် ဘုရားသခင်ကို မိမိတို့၏ ရှင်ဘုရင်အဖြစ် ပယ်ရှား၍ လူသားရှင်ဘုရင်တစ်ပါးကို ရွေးချယ်ခွင့် ရခဲ့ကြသောအချိန်၌ ဖြစ်သည်။ သူတို့၏ မာန်သည်—လကျခင်းမတိုင်မီ ရှိတတ်သောအရာ (သုတုတုကျမ်း ၁၆:၁၈) ဖြစ်သကဲ့သို့—မိမိတို့ ပတ်လည်ရှိ ရုပ်တုကိုးကွယ်သော တိုင်းနိုင်ငံအပေါင်းနှင့် တူလိုသော ဆန့်ကျင်ဖြစ်သည်။ ပထမဦးစွာ မြောက်နိုင်ငံကို၊ ထို့နောက် တောင်နိုင်ငံကို ဖယ်ရှားခြင်းသည် ခွန်အား (ရှင်ဘုရင်) ကို ပြန်ကြွစေခြင်းဖြစ်ပြီး၊ ထိုသည်များမှာ အစဉ်လိုက်အားဖြင့် ဘီစီ ၇၂၃ နှင့် ဘီစီ ၆၇၇ တို့တွင် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည်။

မီလာသည် ဒံယလေ အခန်း ၁၂ ၏ ယခင်အခန်းငယ်များ၌ ဖွင့်ထုတ်ပေးထားသော အသိပညာ တိုးပွားခြင်းကို နားလည်သော ပညာရှိတို့ကို ကိုယ်စားပြုခဲ့သည်။ ထိုပင် အခန်းငယ် ၇ နှင့် ၈ တွင် သူသည် ဘုရားသခင်၏ လူမျိုးတော် ပြန်လှန်ခြင်းနှင့် ဆက်နွယ်သော နှစ်ပေါင်း တစ်ထောင်နှစ်ရာခွဲအကြာဆယ်နှင့် နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်ငါးရာနှစ်ဆယ်တို့၏ အချိတ်အဆက်ကို နားမလည်သောသူအဖို့ ကိုယ်စားပြုထားသည်။ ဒံယလေသည် Adventism ၏ အဆုံးကာလ၌ရှိသော ဘုရားသခင်၏ လူမျိုးတော်ကိုလည်းကောင်း၊ Adventism ၏ အစကာလ၌ရှိသော မီလာကိုလည်းကောင်း ကိုယ်စားပြုခဲ့သည်။ Adventism ၏ အဆုံးကာလ၌လည်း ထိုတူညီသော အခက်အခဲပင် ရှိနေသည်။ အကဲဖြောင်းမှုကား Adventism သည် “ခုနစ်ကာလ” အပေါ် မီလာ၏ နားလည်မှုကို ဘေးဖယ်ထားလိုက်သောအခါ၊ သူတို့သည် နှစ်ပေါင်း တစ်ထောင်နှစ်ရာခွဲအကြာဆယ်ကိုသာ အမှောင်ခေတ်အဖို့ သတ်မှတ်ရခြင်းသို့ အတင်းအကျပ် ရောက်ရှိသွားခဲ့ကြသည်။ အဆုံးကာလ၌ရှိသော ပညာရှိတို့သည် ဒံယလေနှင့် မီလာတို့က ဖော်ပြထားသကဲ့သို့ ဖြေရှင်းရမည့် အလားတူပညာနာတစ်ရပ် ရှိခဲ့ကြသည်။ အဘယ်ကြောင့် လေဝီဝတ်တု အခန်း ၂၆ ၏ ဝေါဟာရကို ခုနစ်ကာလအစား သုံးကာလခွဲကို ဖော်ပြရန် အသုံးပြုထားသနည်း?

မီလာသည် ဤအကဲဖြောင်းမှုကို အပြည့်အဝ မဖြေရှင်းနိုင်ခဲ့သော်လည်း၊ ၁၈၅၆ ခုနှစ်တွင် နောက်ဆုံးသော “အသစ်သော ပရောဖက်ပြုအလင်း” ကို အပိုဒ်ခွဲအကြောင်းပိုဒ်ပါသော ဆောင်းပါးစီရီးတစ်ရပ်ဖွင့် တင်ပေးခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ထိုဆောင်းပါးစီရီးသည် အဆုံးသတ်မခံခဲ့ဘဲ၊ “ခုနစ်ကာလ” သည် ဘုရားသခင်၏ စာသားအတိုင်း အစုစုရေးကို ပဂန်ရောမက နင်းချသည့် သုံးနှစ်ခွဲကို ကိုယ်စားပြုပြီး ထိုနောက် ဝိညာဉ်ရေးအစုစုရေးကို ပုပ်ရဟန်းမင်းရောမက နင်းချသည့် သုံးနှစ်ခွဲက ဆက်လက်လိုက်ပါသည်ဟု သတ်မှတ်ဖော်ပြခဲ့သည်။ ခုနစ်နှစ်ကပြပြီးနောက် အက်ဒဗတ်ဒ်သည် “ခုနစ်ကာလ” နှင့်ဆိုင်သော အလင်းတော်အားလုံးကို ပြတ်ပြတ်သားသား ပယ်ချခဲ့ပြီး ဒံယလေ ၁၁:၄၀ တွင် ဖော်ပြထားသကဲ့သို့ ယခင် ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စုကို ကိုယ်စားပြုသော နိုင်ငံများသည် ပုပ်ရဟန်းမင်းအဖွဲ့နှင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတို့၏ လွှမ်းမိုးဖယ်ရှားခြင်းကို ခံခဲ့ရသော ၁၉၈၉ ခုနှစ်၊ အဆုံးကာလ၌ရှိသော ပညာရှိတို့အတွက် ထိုအကဲဖြောင်းမှုကို ပြင်ဆင်ပေးခဲ့သည်။

မီလာအား ပထမဦးစွာ ပေးအပ်ခဲ့သော အလင်းကို ၁၈၆၃ ခုနှစ်တွင် ပယ်ချခဲ့ကြပြီး၊ ထိုအကြောင်းအရာနှင့်စပ်လျဉ်းသော နောက်ဆုံးအလင်းကို ဟိုင်ရမ် အက်ဒဆန်က ထိုဆောင်းပါးခွဲအကြောင်းပိုဒ်၌ ပေးအပ်ခဲ့သည်။ ထိုဆောင်းပါးများကို ရပ်ဆိုင်းခဲ့ကြပြီး၊ ထိုနောက် ခုနစ်နှစ် (ကာလများ) ကပြသော ခေတ်သစ် ကုသရလေ၏ အာဏာကို ဘေးဖယ်ထားခဲ့ကြသည်။ ထိုသို့ပြုခြင်းမှာ များမကပြမီကပင် ဗာဗုလုန်၏ သမီးများဟု မှန်ကန်စွာ သတ်မှတ်ခံခဲ့ရသော ရုပ်တုကိုးကွယ်သည့် အသင်းတော်များကို အတုယူရန် ဖြစ်သည်။ လေဝီရာကျမ်း နှစ်ဆယ့်ခြောက်ပါ “ခုနစ်ကာလ” သည် ပရောဖက်ပြုခြင်းရာ သဘာဝတရားအဖို့ တိုက်မိချီလဲစသော ကျောက်ခဲ ဖြစ်လာခဲ့ပြီး ရှုလေအား မိမိတို့အပေါ် ဘုရင်အဖို့ အုပ်စိုးစေလိုခဲ့သော သူတို့၏ဆန္ဒတွင် ဖော်ပြထားသကဲ့သို့ ရှေးကုသရလေ၏ မာန်မာန်ကို ထပ်မံဖြင့်ဖြင့်ပေးပြန်သည်။ ယခုသည် အဆုံးကို အစနှင့်အတူ ကိုယ်စားပြုပြန်မူသည်။

ဒံယလေကျမ်းသည် ၅၀၈ ခုနှစ်တွင် “နုစဉ်” ကို ဖယ်ရှားခြင်းမှ စတင်သော နှစ်တစ်ထောင်နှစ်ရာကိုးဆယ်ဆိုင်ရာ ပရောဖက်ပြုချက်တစ်ခုနှင့်အတူ၊ နှစ်တစ်ထောင်နှစ်ရာကိုးဆယ်ဆိုင်ရာ ပရောဖက်ပြုချက်တစ်ခုကိုလည်း ဖော်ပြထားသည်။ “နုစဉ်” ကို ဖယ်ရှားခြင်းသည် ၅၃၈ ခုနှစ်တွင် ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာ၏ မြင့်တက်လာခြင်းကို ဆန့်ကျင်နေသော အယူမှားရောမ၏ တားဆီးမှုကို ဖယ်ရှားခြင်းကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ၅၃၈ ခုနှစ်တွင် ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာကို ကမ္ဘာမြေ၏ ရာဇပလုလင်ပေါ်၌ တင်ထားခြင်းမတိုင်မီ

အကူးအပခြောင်းကာလ နှစ်သုံးဆယ်ရှိခဲ့ပြီး ထိုနောက် ကျန်ရှိသော နှစ်တစ်ထောင်နှစ်ရာခန့်က ဆယ်သည် ၁၇၉၈ ခုနှစ်တွင် အဆုံးသတ်သည်။ နိုင်ငံတော်တစ်ခုမှ နောက်တစ်ခုသို့ အကူးအပခြောင်းဖြစ်သော ထိုနှစ်သုံးဆယ်ကာလသည် ၁၇၉၈ ခုနှစ်တွင် သမ္မာကျမ်းစာပရောဖက်ပျံ့နှံ့ခြင်း၏ ဆဋ္ဌမနိုင်ငံတော်ကို ကမ္ဘာမကြီး၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်၌ တင်ထားခြင်းသို့ ဦးတည်စေသော ပုပ်ရဟန်းမင်းအုပ်စိုးမှု၏ နောက်ဆုံးနှစ်များကို ဖော်ထုတ်ပြသသည်။ နှစ်တစ်ထောင်နှစ်ရာကို ဆယ်ဆိုင်ရာ ပရောဖက်ပျံ့နှံ့ခြင်း၏ အစသည် သမ္မာကျမ်းစာပရောဖက်ပျံ့နှံ့ခြင်း၏ နိုင်ငံတော်တစ်ခုမှ နောက်နိုင်ငံတော်တစ်ခုသို့ အကူးအပခြောင်းကို ဖော်ပြသကဲ့သို့၊ ထိုပရောဖက်ပျံ့နှံ့ခြင်း၏ အဆုံးလည်း ထိုနည်းတူပင် ဖြစ်သည်။

၅၀၈ ခုနှစ်တွင် "the daily" ကို ဖယ်ရှားခြင်းမှ စတင်သော တစ်ထောင်နှစ်ရာသုံးဆယ်ငါးနှစ်ပရောဖက်ပျံ့နှံ့ခြင်းသည် ၁၈၄၃ ခုနှစ်တွင် အဆုံးသတ်သည်။

နုစည်ပူဇော်သက္ကကာကို ရုပ်သိမ်းခြင်းခံရသော အချိန်မှစ၍၊ ဖျက်ဆီးခြင်းကို ဖြစ်စေသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်အရာကို ထူထောင်ထားသော အချိန်အထိ၊ တစ်ထောင်နှစ်ရာကို ဆယ်ရက် ရှိလိမ့်မည်။ စောင့်မျှော်၍ တစ်ထောင်နှစ်ရာသုံးဆယ်ငါးရက်တိုင်အောင် ရောက်လာသောသူသည် မင့်ဂလာရီ၏။ ဒံယလေ ၁၂:၁၁၊ ၁၂။

တစ်ထောင်နှစ်ရာသုံးဆယ်ငါးနှစ်ဆိုင်ရာ ပရောဖက်ပျံ့နှံ့ခြင်းသည် 1843 ခုနှစ်တွင် အဆုံးသတ်ခဲ့ပြီး ဒါနီယလက ထိုပရောဖက်ပျံ့နှံ့ခြင်းကို ပြည့်စုံမည့်အချိန်ကို "စောင့်မျှော်" ကပြောဆိုသည် မင့်ဂလာရီက ငြိမ်မည်ဟု ဆိုထားသည်။ ဆစ်စတာ ဝိုက်က ဤသို့ဆိုသည်။

"၁၈၄၃ နှင့် ၁၈၄၄ ခုနှစ်များ၌ မငြိတွန့်ခဲ့ရသော အရာများကို မငြိတွန့်ခဲ့သော မျက်စိများသည် မင့်ဂလာရီကကြား၏။"

"သတင်းစကားကို ပေးပို့ဖြစ်သည်။ ထိုပင် ထိုသတင်းစကားကို ထပ်မံမကြည့်ရသော နှစ်နှစ်ခွဲခွဲမရှိသင့်ပေ။ အကခြောင်းမှာ ကာလအမှတ်လက္ခဏာများသည် ပြည့်စုံလျက်ရှိပြီး အဆုံးသတ်အလုပ်ကို ပြီးစီးစေရမည်ဖြစ်သော ကြောင့်ဖြစ်သည်။ ကြီးမားသော အမှတ်တံဆိပ်ကို တိုတောင်းသော အချိန်အတွင်း၌ ပြုပြင်လိမ့်မည်။ မကြာမီ ၁၇ ရာစုအခါ၏ ခန့်အပ်တော်မူချက်အရ သတင်းစကားတစ်ရပ်ကို ပေးအပ်လိမ့်မည်။ ထိုသတင်းစကားသည် ကြီးမားသော ကျွမ်းကျင်သော အဖွဲ့ဖြင့် ဖောင်းကွဲပြီးပွားလာလိမ့်မည်။ ထိုနောက် ဒံယလေသည် မိမိအမွေဝေစေ၍ ရပ်တည်၍ မိမိ၏ သက်သေချက်ကို ပေးလိမ့်မည်။" Manuscript Releases, volume 21, 437.

ထို့ကြောင့်၊ နှစ်တစ်ထောင်နှစ်ရာသုံးဆယ်ငါးနှစ်ဆိုင်ရာ ပရောဖက်ပျံ့နှံ့ခြင်း၏ အစပျံ့နှံ့ခြင်းသည် ပဂန်ဝါဒ၏ ဘာသာရေးမှ ပုပ်ရဟန်းမင်းဝါဒ၏ ဘာသာရေးသို့ ကူးပြောင်းခြင်းကို ဖော်ထုတ်ပြသသကဲ့သို့၊ ပရိုတက်စတင့်ဝါဒမှ မီလာရီက ပရိုတက်စတင့်ဝါဒသို့ ကူးပြောင်းခြင်းကိုလည်း ဖော်ထုတ်ပြသသည်။

အက်ဒဗင်တစ်ဝါဒ၏ အခြေခံအမှန်တရားများကို ပယ်ချသော အက်ဒဗင်တစ်များသည် မီလာရီက တိုင်ပင်သော ကာလဆိုင်ရာ ပရောဖက်ပျံ့နှံ့ခြင်းအားလုံးကိုပင် ပယ်ချကြသည်။ ဒန်ယလေ ၈:၁၄ ၌ ဖော်ပြထားသော နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်နှစ်ရာတိုင်အောင်ကိုပင် ပယ်ချကြသည်။ သူတို့သည် ဤအချက်ကို ငြင်းဆိုကောင်း ငြင်းဆိုနိုင်သော်လည်း၊ ဤအချက်သည် မှန်ကန်ကြောင်းကို ယုံကြည်စိတ်ချစွာ အပြုအမူပြုနိုင်သည်။ သို့ရာတွင် ယခုအခါ ကျွန်ုပ်၏ အဓိကဆိုလိုရင်းမှာ အခြားတစ်ခုဖြစ်သောကြောင့်၊ ဤဆောင်းပါးကို နိဂုံးသို့ ဆောင်ယူရန် ကြိုးပမ်းနေစေ၍ ယင်းအကြောင်းကို ယခုအတွက် ချန်ထားပါမည်။

ယူဒ၏ “ဘုန်းတော်ရှိသောပညာ” သည် ခရစ်မတိုင်မီ ၆၇၇ ခုနှစ်တွင် ပန်နီကထြေခေါင်းခံရသည်မှာ ဒါနိယလေ ၈:၁၃၊ ၁၄ တွင် ဖော်ပြထားသော “ဗိုလ်ခါး” ကို နင်းချခေါင်းကို ကိုယ်စားပြုသကဲ့သို့၊ ယနေ့ခေတ် “ဘုန်းတော်ရှိသောပညာ” ဖြစ်သော အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ တည်ထောင်ခေါင်းကိုလည်း ညွှန်ပြသည်။ ထိုပုဒ်များ၌ ဖော်ပြထားသော နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်သုံးရာကာလသည် ခရစ်မတိုင်မီ ၄၅၇ ခုနှစ်တွင် စတင်ခဲ့ပြီး “သန့်ရှင်းရာဌာန” ကို နင်းချခေါင်းကို ကိုယ်စားပြုသည်။

ထိုနောက် သန့်ရှင်းသူတစ်ပါး ပြောဆိုလျက်ရှိသည်ကို ငါကပြောရ၏။ ထိုအပင် အခြားသော သန့်ရှင်းသူတစ်ပါးက ပြောဆိုလျက်ရှိသော ထိုသန့်ရှင်းသူထံသို့၊ “နေ့စဉ်ယဇ္ဇပူဇော်ခေါင်းနှင့် လူဆတ်ညီရာပြုသော ပြစ်မှားလွန်ကျွမ်းခြင်းကို ဆိုင်သော ဗျာဒိတ်ရူပါရုံသည် မည်မျှကပ်မည်နည်း။ သန့်ရှင်းရာဌာနနှင့် အလုံးအရင်းတို့ကို ခြေဖြင့်နှင်းချခေါင်းခံရစေရန် မည်မျှကပ်မည်နည်း” ဟု မေး၏။ ထိုအခါ သူက ငါ့အား၊ “ရက်ပေါင်း နှစ်ထောင်သုံးရာတိုင်အောင် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုနောက် သန့်ရှင်းရာဌာနသည် စင်ကပြန်ခေါင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်” ဟု ဆို၏။ ဒီယလေ ၈:၁၃၊ ၁၄။

ခရစ်တော်မတိုင်မီ ၆၇၇ ခုနှစ်နှင့် ခရစ်တော်မတိုင်မီ ၄၅၇ ခုနှစ်တို့သည် ဘုရားသခင်၏လူမျိုးနှင့် ဘုရားသခင်၏သန့်ရှင်းရာဌာနတို့၏ ဆက်နွယ်မှုအားဖွင့် ချိတ်ဆက်ထားသော ရက်စွဲများဖြစ်ကြသည်။ ၁၈၄၄ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၂၂ ရက်နေ့တွင် ဘုရားသခင်သည် စစ်သည်တပ်နှင့် သန့်ရှင်းရာဌာနကို တစ်ချိန်တည်းတွင် ပန်နီလည်ပေါင်းစည်းတော်မူခဲ့သည်။ ခရစ်တော်မတိုင်မီ ၆၇၇ ခုနှစ်နှင့် ခရစ်တော်မတိုင်မီ ၄၅၇ ခုနှစ်အကွားရှိ နှစ်ပေါင်း နှစ်ရာနှစ်ဆယ်သည် အလင်းတိုးပွားခြင်းကို ကိုယ်စားပြုသော လမ်းမှတ်တိုင်တစ်ခုကို ဘုရားသခင် တည်ထောင်တော်မူသည့် ကာလကို သင့်ကတေပြုသည်။ ၁၈၄၄ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၂၂ ရက်နေ့တွင် တတိယကောင်းကင်တမန်၏ အလင်း ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ သန့်ရှင်းရာဌာန၏အလင်းသည် တောက်ပစပြုလာခဲ့သည်။ ထိုအလင်းကို ကြည့်ရန် စစ်သည်တပ်တစ်ရပ်လည်း ရှိနေခဲ့သည်။

စာတန်နှင့် ခရစ်တော်တို့ ပါဝင်ဆင်နွှဲခဲ့သော သုံးဆင့်ပါ စစ်ဆင်ရေးကို ဖော်ထုတ်ပြသသည့် ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ရာ အချိန်လှိုင်းအတွင်း၌၊ 1611 ခုနှစ်ထုတ် King James Bible ကို ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ထိုနောက် အတိအကျ နှစ်ပေါင်း နှစ်ရာနှစ်ဆယ် ကြား၌ 1831 ခုနှစ်တွင် William Miller သည် မိမိ၏ သတင်းစကားကို ပထမအကြိမ် ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

“ကိုးနှစ်တိုင်အောင် ဝီလျံ မီလာသည် မိမိ၏ သတင်းစကားကို အသင်းတော်များထံ ကြည့်သင့်ကြောင်း အခိုင်အမာ ယုံကြည်ခဲ့သည်။ သို့သော် မကပ်မီ ကြည့်မည့် ကယ်တင်ရှင်၏ ဝမ်းမမြောက်ဖွယ် သတင်းကို အသိအမှတ်ပြုထားရသော အာဏာပိုင် တစ်ဦးဦးက ကြည့်ပေးလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်လျက် သူသည် စောင့်နေခဲ့သည်။ ထိုသို့ စောင့်ဆိုင်းနေခြင်းအားဖြင့်သာ သူသည် ထိုသတင်းစကား၏ အမှန်တရားကို သက်သေပြနိုင်သည်။ သူတို့သည် အသက်ရှင်နေသည်ဟု အမည်ရှိကြသော်လည်း လျင်မြန်စွာ သေဆုံးလျက်ရှိကြသည်။ ၁၈၃၁ ခုနှစ်တွင် မီလာသည် ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်များအကြောင်း မိမိ၏ ပထမဆုံး ဟောပြောချက်ကို ပေးခဲ့သည်။” Steven Haskell, The Seer of Patmos, 77.

ဘုရားသခင်သည် သမုမာကျမ်းစာကို ထုတ်လုပ်ရန် အသုံးပြုသော သန့်ရှင်း၍ မှန်ကန်သော မူရင်းစာသားများကို ကာကွယ်ထိန်းသိမ်းတော်မူခဲ့သည်။ ထိုနောက် ၁၆၁၁ ခုနှစ်တွင် မိမိ၏ သမုမာကျမ်းစာကို ထုတ်လုပ်တော်မူခဲ့သည်။ ထိုနောက် သမုမာကျမ်းစာအတွင်း၌ တည်ရှိနေသော ထိုမှ ဆင်းသက်ရရှိလာသော ထိုအတွင်း၌ပင် တည်ထောင်ထားသော စည်းမျဉ်းများကို အသုံးပြု၍ ပထမကောင်းကင်တမန်၏ သတင်းစကားကို ထုတ်လုပ်မည့် သံတမန်တစ်ဦးကို တင်မြှောက်တော်မူခဲ့သည်။ ၁၈၃၁ ခုနှစ်တွင် မီလာ၏ သတင်းစကားသည် တရားဝင် ပုံသေတော်မူခံရခြင်းခံရသကဲ့သို့၊ ခရစ်တော်၏ သမိုင်း၌လည်း ယောဟန်ဗတုတိဇံဆရာအားဖြင့် သတင်းစကားသည် ထိုသို့ပင် ပုံသေတော်မူခံရပြီး ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေး လုပ်ငန်းမှတိုင်း၌လည်း

သတင်းစကားသည် ထိုသို့ပင် ပုံသေသတ်မှတ်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။ တရားစီရင်ခွင့်ဖွင့်လှစ်ခြင်းကို ကြည့်သောပထမကောင်းကင်တမန်၏ သတင်းစကားဖြစ်သည့် မိလာ၏ သတင်းစကားသည် နှစ်ပေါင်း နှစ်ရာနှစ်ဆယ်ရှိသော ပရောဖက်ပျံချိန်ကာလကို အသုံးပြုခြင်းအားဖြင့် တိုက်ရိုက် ထောက်ခံအတည်ပြုခြင်းခံရသည်။ ထိုသတင်းစကားသည် သမ္မာကျမ်းစာပရောဖက်ပျံချိန်ရှိသော ဆဋ္ဌမိုင်ငံတော်—အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု—၏ အစပိုင်းကာလ၌ ပေးခဲ့သော သတိပေးသတင်းစကားဖြစ်သည်။

၁၉၉၆ ခုနှစ်တွင် Future for America ၏ အမှတ်တံဆိပ်ကို စတင်ခဲ့ပြီး ၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် ဖွင့်လှစ်ပြောဆိုခြင်းခံခဲ့ရသော တတိယကောင်းကင်တမန်၏ သတင်းစကား၊ ဆိုလိုသည်မှာ ပုပ်ရဟန်းမင်းစနစ်၏ သစ္စာခံသောအနာ၏ ပျောက်ကင်းခြင်းနှင့် မကပြီမီ ရောက်ရှိလာမည့် တနင်္ဂနွေနေ့ဥပဒေကို ဖော်ထုတ်သိသာစေသော သတင်းစကားကို The Time of the End ဟု အမည်ပေးထားသည့် မဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်တွင် ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ Adventism ၏ အဆုံးကာလ၌ရှိသော သတင်းစကားသည် အစကာလ၌ရှိသော သတင်းစကားကို တရားဝင် ပုံသေဌာနချုပ်မှတ်ခဲ့သကဲ့သို့ပင် တရားဝင် ပုံသေဌာနချုပ်မှတ်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။ အစအစဉ်တွင် ထိုသတင်းစကားသည် အချိန်ကာလအပေါ် အခြေပြုထားပြီး ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်အတွင်း ပါဝင်သော သမ္မာတရားများ၏ နောက်ထပ် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုတစ်ရပ်ကို ကိုယ်စားပြုခဲ့သည်။ ၁၉၉၆ ခုနှစ်တွင် ၁၇၇၆ ခုနှစ်၌ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု မွေးဖွားခဲ့သည်မှ နှစ်ပေါင်း နှစ်ရာနှစ်ဆယ် ပြည့်သည့်အခါ၊ Adventism ၏ အဆုံးကာလသတင်းစကားသည် တရားဝင် ပုံသေဌာနချုပ်မှတ်ခြင်းခံခဲ့ရပြီး ကောင်းကင်တမန်သုံးပါး၏ သတင်းစကားများ၏ နောက်ထပ် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုတစ်ရပ်ကို ကိုယ်စားပြုခဲ့သည်။

သမ္မာကျမ်းပရောဖက်ပျံချိန်၌ ဖော်ပြထားသော ခြောက်မြောက်နိုင်ငံ၏ သမိုင်းအတွင်း ရီပတ်ဘလိကန်ချိန်နှင့် ပရိုတက်စတင့်ချိန်၏ အပြိုင်သမိုင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ ဆန်းစစ်တင်ပြကြာပြီ။ ပရိုတက်စတင့်ချိန်သည် မည်သူဖြစ်သည်နှင့် မည်သူမဟုတ်သည်ကို နားလည်ထားရမည်။

ဘုရားသခင်၏ နှစ်သက်လက်ခံခြင်းကို ခံရသောသူ၊ အမှန်တရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို မှန်ကန်စွာ ပိုင်းခြားသင်ကြား၍ အရှက်မကွဲရမည့် အမှတ်တံဆိပ်အဖြစ် ကိုယ်ကို ပြသနိုင်ရန် ကြိုးစားလေ့လာလော့။ သို့ရာတွင် ဘုရားမဲ့သော အချည်းနှီးစကားပြောဆိုခြင်းများကို ရှောင်ကြဉ်လော့။ အကဲဖြတ်မှုကား ထိုအရာတို့သည် ပို၍ ဘုရားမဲ့ခြင်းသို့ တိုးပွားစေမည်။ ။ တိမောသေ ၂:၁၅၊ ၁၆။